

ried on
11th

ib-ur-i

25

2-5-7

జా. దత్తాత్రేయ నిర్యామ కృతం
ప్రకటితం.

జన ప్రతి

— ३६९ —

వావిలికొలను సుబ్బర కృత గ్రంథములు.

		దు. అ. పై.
1	మదాం వాల్మీకిరామాయ లఘుటికతోడ కాలితో మొదలు రెండవ పుటము నందరక	3-పాక్షార్థము 4 0 0 1 0
2	శ్రీకృష్ణామృతము, వచనకావ్యము -వ 3 వ	2 0 4 0 4 0
	అంత బ్రత్యక్షపిత గల వ	4
	ఇది నూ వ మహాంధ్రం నానా పురాణముల గ	
	కృష్ణచర్య - దు - బడిది సమస్తాంధ్ర పు	
	మొదల నా వ మొదలు పాదము	
	అంత కు ()	0
	18 వ గ	0
	పెద్ద - ట	8
	2 పెద్దయ ర	
	()	4
	అ	
	()	
		0
		1

గ్రంథములు

మొదలు

తన గీతములు, రాసునుతి,

0

య తత్తా గావిలి

వ్యాస

శ్రీ

శ్రీరామాయనము.

ఆర్యవిద్యోపన్యాసము.

— — — — —

మొదటి భాగము

(ఈ వ్యాసము నగరి జగన్నాథపురమున జాతీయపాఠశాల స్థాపించుసమయమున

౧౯౨౧ సం॥ మార్చి నెల ౨౮-వ తేదియందు

ప్ర. శ్రీ. వావిలికొలను సుబ్బరావుగారిచే జరుపబడెను.)

ఇప్పు డెందుఁజూచినను జాతీయవిద్య యనుశబ్దము విన
వచ్చుచున్నది. పెక్కు స్థలములందు జాతీయవిద్యాపాఠశాలలు
నెలకొలుపఁబడుచున్నవి. ఇంతియగాక ప్రభుపోషితపాఠశా
లల నిందింపఁబడుచున్నవి. ప్రభుపోషణము నిరాకరింపఁబడు
చు ది. ప్రభువులు విద్యాభివృద్ధికై వేలకొలఁది ధనమిచ్చెన
మ ను లోకులు నలదనుచున్నారు. కారణములేక కార్యము
ప్రభు గావున నిట్టి విపరీతచర్యకుఁ బ్రబలకారణ ముండవల
యును. కావున నిప్పు డనార్థస్థాపిత పాఠశాలలయందు నేర్పఁ
బడునది విద్యయగునా కాదా? కాదేని యేల కాదు? అందు
పోష మేది కలదు? ప్రభువు లిచ్చుధనమును లోకులు నిరాక
రింపనేలే? ఇప్పుడు ప్రభుత్వమువారు నేర్పేడు చదువునకు
స్వ తీయవిద్యకు భేదమేమి? ప్రభుత్వమువా రేయో స్వశ్రమముతో
మఁ బాలుకొను జదువు నేర్పుచున్నాగు? జాతీయ విద్య

మేది? జాతీయవిద్యను నేర్పుపద్ధతు లెవ్వి? ఆర్యులగు మన పూర్వుల విద్యాపద్ధతు లెవ్వి? ఆర్యవిద్య నేర్చినవా రెట్టి వారై యుండిరి? అట్టివా రిట్టిగతికి రా నేల? ఆ విద్యాపద్ధతు లీ కాలమున నుపయోగించునా? అను నీవిషయములను బూర్ణముగఁ జర్చించినఁగాని యార్యవిద్యాప్రాశస్త్యము ననార్యవిద్యా జఘన్యత తెలియరాదు. కావున నీవిషయము లీ వాక్కుమునందుఁ జర్చింప యత్నింపఁబడును.

జాతీయవిద్యకుఁ గాంక్షచేయుటచేతనే యిప్పుడు పాఠశాలలయందు నేర్పఁబడునది విజాతీయవిద్య యని యేర్పడుచున్నది. జాతీయవిద్య యననేమి? విజాతీయవిద్య యననేమి?

జాతీయ మనఁగా నొకజాతికి సంబంధించినది. జాతీయము పద మొకదేశమునఁ బుట్టి యేకవిధమైన నీతిమతాచారముగలవారిని దెలుపుచున్నది.* సంబంధ మనుపదము స్వస్థ వేష, భాషాప్రయుక్తమై సహజమైన తగులమును దెలుపు

* “జాతి ర్జాతంచ సామాన్య” న్నని యమరుఁడు. దీనివలన సమాన భావము గలది జాతీయని యేర్పడుచున్నది. రూపభేదముండినను భావభేదముండరాదు. “జాయతే అనయా సుఖం జాతి” యని గురుబాలప్రబోధిక. సుఖము దీనిచేతఁ బుట్టును గనుక జాతీయని పేరు. భావము సమానమైననే సుఖము గలదుగాని విరుద్ధభావమువలన సుఖము లేదుగదా.

“జాతిస్సామాన్యశ్చైవో” “జాయతేభిన్నేష్వభిన్నాభిధానప్రత్యయా వనయేతి” భిన్నములయిన వస్తువులందు నభిన్నములయిన నావజ్ఞానములు ఏర్పడతఁ బుట్టును. జాతీయవిద్య యననది national education అను

న్నది. ఇట్టివిద్య జాతీయవిద్య. భిన్నదేశములఁ బుట్టి భిన్ననీతి మతాచారములుగలవారు విజాతు లగుదురు. అట్టివారి వేష భాషాదులతోడి సంబంధము విజాతీయము. జాతీయవిద్య సహజ సౌందర్యము వంటిది. ఇప్పుడు శీతాంగారముఖులైన మనదేశిస్త్రీలు కొందఱు పాశ్చాత్యస్త్రీలవలెఁ గనఁబడవలయు నని ముఖమున బూడిదకొట్టుకొని చేసికొను వికారశృంగార ములవంటిది విజాతీయవిద్య. జాతీయవిద్య స్వదేశమునఁ బుట్టిన మూలికలతోఁ జేయఁబడిన యాషధము. విజాతీయవిద్య భిన్నశీతోష్ణస్థితులు గల భిన్నదేశ భూములలోఁ బుట్టిన వేరు వెల్లుఁకులతోఁ జేయఁబడిన మందువంటిది. జాతీయవిద్య తల్లి చనుఁబాలవంటిది. విజాతీయవిద్య యిప్పుడు సత్తుడబ్బీలలోఁ బాశ్చాత్యదేశములనుండి యావుపాలనుపేర వచ్చు కన్నకను మాలపుఁ బాలవంటిది. స్త్రీలు తమ యారోగ్యమును నాశము చేసికొని బిడ్డలకు డబ్బీపాలు పోయుట యెట్టిదో మనము విజాతీయవిద్య నేర్చుట యట్టిది. ఇక మన స్త్రీల చన్నలకుఁ బయోధరము లనుపేరు తొలఁగింపవలసిన కాలమును, గవులు స్త్రీస్తనములకు మాఱు డబ్బీలను, స్త్రీలను డబ్బీస్తనములని హార్లిక్ స్తనములని వర్ణింపవలసిన కాలము దాపరించుచున్నది. హూణవిద్యలయందుత్తీగులైనవారు మనలో నేమియున్నదని యడుగునట్లే మన

నాంగ్లపదములకుఁ దెలుఁగు. మన మందఱ మార్కులము కావున జాతీయవిద్య యనుబకంపై నార్యవిద్య యనుటే బాగు.

విష్ణు లిక్మిద గ్రాహ్యులదూడలవలెఁ దల్లులకుఁ జచ్చులుం
డునా యని తండ్రుల నడుగుదురు. పురుషుల తెలివి తేటలగతి
యింతే. ఇంతయేల? పాశ్చాత్యుల చలిదేశమునకు మన
యుష్ణదేశమున కెంత తారతమ్యము గలదో వారి విజాతీయ
విద్యకు మన స్వజాతీయవిద్యకు నంత భేదము గలదు.

జాతీయ విజాతీయభేదము కొంత యెఱింగితిమి. ఇప్పుడు
మనవారు విద్యను గాంక్షించుటచేత నిప్పుడు పాఠశాలల
యందు నేర్పఁబడునది యవిద్యయని యేర్పడుచున్నది. విద్య
యన నేమో యవిద్య యన నేమో చూతము.

ఎఱుఁగ యోగ్యమైనది యను వ్యుత్పత్త్యర్థముగల విద్యా
శబ్దమునకు జ్ఞానమని యర్థము. జ్ఞానము కలిగించునది యేది
యో యదియే యెఱుఁగఁదగినది. అట్టిదానికే విద్యయని
పేరు. జ్ఞానమనఁగా నెట్టిది? “మోక్షధీర్జ్ఞాన”మని యమరుఁడు.
మోక్షసాధనమైన బుద్ధికి జ్ఞానమని పేరు. “అన్యత్ర విజ్ఞానం.
విరూపం జ్ఞానం విజ్ఞానం.” నరునికి మోక్షార్థమైన జ్ఞానమే
హితముగనుకఁ దదితరజ్ఞానము విజ్ఞానము. ఇప్పుడు పాఠశాలల
యందు నేర్పఁబడునది యీ విజ్ఞానముకూడఁ గాదు. అజ్ఞానము
అవిద్య నేర్పఁబడుచున్నది.*

* అవిద్యయనఁగా నజ్ఞానమని మాత్రమే కాదు. విపరీతజ్ఞానముకూడ.
“So finally Avidya does not mean mere ignorance, mere
absence of knowledge but perverted knowledge.”

The Science of Social Organisation.

“అజ్ఞానేనావృశంజ్ఞానం తేనముహ్యంతిజంతవ” యన్నట్లు మన పూర్వీకయు, విద్యులయు మహిమను మఱచిపోవఁ జేయు నట్లేము నిహమునకుఁ బరిమనకుఁ గూడఁ గొఱగాకుండఁ జేయు నట్లేముఁ జదువు నేటి పాఠశాలల నేర్పఁబడుచున్నది. చికిత్సకుఁ డౌషధప్రయోగము చేయుటకుముందు రోగనిదానము, పరిణామము, చికిత్సచేయకుండిన ఫలము నాలోచించును. అట్లులే మనము చేయవలసియున్నది.

విజాతీయవిద్య యను మహావ్యాధిచే మన దేశజనులు వీడిపోవఁబడుచున్నారు. ఈరోగ మెట్లుత్పత్తి యయ్యెను? ఎట్లు పరిణమించెను? వ్యాధిలక్షణము లెంతవఱకు స్పష్టముగాఁ గానవచ్చుచున్నవి? చికిత్సచేయకుండిన ఫల మేమిగా నుండు నని విచారితము.

ఈవిచారమునకు ముందు మన మొకవిషయమున హెచ్చరిక కలిగియుండవలయును. కొందఱు భ్రాంతచిత్తులు రోగవీక్షితులు కాకుండియుఁ ద మ్మేవో వ్యాధి వీడించుచున్నదని స్వసంకల్ప సృష్టవ్యాధులచే బాధపడుచుందురు. మన మీతెగలోఁ జేరకున్నారమనుట నిశ్చయపఱుచుకొనవలయును. ఇది తెలిసికొనుటెట్లు? పూర్వ మార్యవిద్యాప్రవీణులైన మన పెద్దలున్న స్థితియు నిప్పు డనార్యవిద్యావంతులమయిన మనముండు స్థితియుఁ బోల్చిచూచిన స్పష్టమగును.

విద్యాపరి మోద్యేశము.

“ప్రయోజన ముద్దిశ్య న మందోపి ప్రస్తతే” యన్నట్లు ప్రయోజన ముద్దేశింపక మందుఁబును నొక కార్యము చేయఁ

బూనుకొనఁడు. కావున మనపూర్వులు విద్యకుఁ బరమోద్దేశము నేమిగా నెంచియుండిరో చూడవలసియున్నది. మన యార్యమతప్రకారము ప్రసంచమంతయుఁ బ్రకృతి పురుషుఁడు నను రెండు పదార్థములచే నిండియున్నది. పురుషుఁడే యాత్మ. ఆత్మకానిదంతయు సనాత్తప్రకృతి. ఆత్మ నిత్యుఁడు. శాశ్వతుఁడు. జన్మజరామరణ రహితుఁడు. అనాత్మ యనిత్యము. సర్వదా వికారమునొందుచు ఊయించుచుండునది. కర్తృబలముచే జీవుఁడు ప్రకృతికి వశుఁడై చిక్కి యల్లాడుచున్నాఁడు. దూరప్రయాణము చేయఁగోరి దుష్టాశ్వమునెక్కిన రాతు వివేకియేని యెట్లు దానిని మెల్లమెల్లగ హెచ్చరికతో సరియైనత్రోవకుఁ దెచ్చుకొని గమ్యస్థానము చేరునో యటులే దేహియు దేహమును గాపాడుకొనుచు దానికి వశుఁడుగాక దానిని దిన్నదిన్నగ వశపఱుచుకొనుచు సరియైనమార్గమునకుఁ ద్రిప్పి మోక్షసిద్ధి నొందవలయును. నాన సహాయములేక సముద్రప్రయాణ మెట్లు కొనసాగినో దేహములేకుండినచో బద్ధాత్మ మోక్షసిద్ధి గాంచనేరదు. అని యీవిధముగ నాలోచించి యిట్లు తీర్మానించుకొనిరి.

మనకు (ఆత్మలకు) గమ్యస్థానము కేవల సుఖపూర్ణము దుఃఖరహితమునగు స్వగృహ మొకటి గలదు. అదియే మనకు శాశ్వతమైన యునికి. అందుఁ జేరిననే మనము సుఖింతుము. మనము సత్రములందో చలిపందిళ్లయందో చెట్లమొదళ్లనో నిలిచి

కట్టుకొనివచ్చిన చలిదికూడు దిని యొక్కొక్కదిన మొక్కొక్క చోట నిలిచి వేకువకాఁగానే మరలఁ బయనించు బాటసారులము మనము బుద్ధిమంతులమయితీమా శీఘ్రముగ స్వగృహముఁజేరి యందుండు తల్లిదండ్రులను భార్యను (ముక్తికన్యను) గూడి సుఖముగ నుండఁ గోరవలయును గాని శ్రోవలో జాగు చేసి దుఃఖపడుచుండరాదు. ఏవిధముగఁ బోయిన మన మిట్లు సుఖముగఁ జేరుదుమని యాలోచించుచు మార్గములడిగి తెలిసికొనుచు నేకార్యములచేసిన ప్రయాణము శీఘ్రముగ సాగునో యాకార్యము లెట్లు చేయవలయునో యావిధానము తెలిసికొని చేయుదమని తీర్మానించికొనిరి. కావున వా ర్హతసేవ ప్రధానముగను దేహసేవ గౌణముగను నుంచుకొని రెంటిలో దేనిని మానక, మానవలసి వచ్చినపుడు దేహసేవయే మానుచుండిరి. మన పూర్వుల దృష్టియంతయు నేకాగ్రముగ దీనియందే పాటుచుండెను. వారి వంశముల జన్మించిన మనకు నిది సహజముగ లభించినది. ఇట్లు సహజముగ లభించినట్టియు ననుత్తమము నిశ్చయసుఖము సగుమార్గమును వదలి తద్విరుద్ధమగుదానిని దెచ్చి పెట్టుకొందుమేని మనకంటెఁ గష్టము నికష్టములు భ్రష్టులు దుష్టులు లోకమున మఱి యెవ్వరుందురు?

• పాశ్చాత్యులొ యనాత్మప్రియులు. ఆశజ్ఞానశూన్యులు వారకిఁ గడుపే దేవత గావునఁ గుడుపే ప్రధానము. దినమున కెన్నిమాఱైనను బొట్టకుఁబోయుచుండుటే పరమార్థ మహ

కార్యము. కావునఁ బొట్టకూటికై యేమార్గమున నైనఁగాని
 భవమాప్తిమటయందే వారికి నేకాగ్రత. వారిలో మతాభి
 మానులకును వారమున కొకసారి సంతసచ్చిసట్లు దేవుఁడు
 నచ్చును. ఇంతయేల? మనము రాముఁడు కృష్ణుఁడు గోవిం
 దుఁడు నారాయణుఁడని దేవనామము లుంచుకొనిన, వారో
 రాయి మేజోడు చెట్టు గుట్ట లోనగు నామధేయము లుంచు
 కొందురు. దీనివలననే వారి చిత్తవృత్తి తెలియనగును గదా.
 వీరికి నెత్తుటికూటియందుఁ బ్రీతి మెండు. పరహింస వినోద
 క్రీడ. పరిధనములు పప్పుబెల్లములు. ఇంగ్లాండుదేశములో
 నెందైన నొకయూర నొకవీధిలో హింసాభూయిష్టమైన విషా
 దాంతనాటకమును మఱియొక వీధిలో శృంగార హాస్యరస
 భూయిష్టమైన నాటకమును బ్రదర్శించుట గలిగెనేని జనులం
 చలు మొదటిదానిని జూడఁబోదురుగాని రెండవదానిని జూడ
 నెవ్వరు పోరని యొకరు వ్రాసియున్నారు. 5-3-1921 తేదిగల
 హిందూపత్రికయందు రవీంద్రనాథ ఠాకూరుగారు వ్రాసినది.
 మీరందఱు చదివియేయుందురు.* ఇంతయేల, ప్రత్యక్షము

* “ Ever since my arrival in London I have been so much surrounded by crowds of people that correspondence has become well-nigh impossible. From all I see and hear I now understand one thing very clearly, more clearly than ever before; that, at present we are fully and fatally under the heels of carnivorous English. They are overbearingly powerful.

నకుఁ బ్రమాణములు వలయునా? మరల కీ కథలు
మేల? ఇట్టివారి విద్య మన స్వభావమునకు
గావున మన దేహమనస్తత్త్వములకు నరకు.
కాని విద్యకావని మున్నే సచింపఁజెను.

పాశ్చాత్యప్రాబల్యము లేకముందును విద్యలు
విద్యలు ప్రబలియుండెనో చూశము.

హూణులు మృగప్రాయులై చున్నారనియును.

At the time of the frightful English massacre in
Punjab last year, I thought they might be
accidental, due mainly to grotesque conditions
the official reports of the Parliamentary Committee
subject, I now thoroughly realise that such
brutality permeates every particle of blood in
their veins, and is indelibly ingrained in the marrow
of their bones. Some of these human beings who
even admired the blood sodden feats of Genghis Khan
"Splendid Brutality." In this connection I am
more than shocked at the revolting signs of
ferocity amongst the women of England. They
come when we must be thoroughly convinced that we
have nothing, absolutely nothing, to expect from the
British Government and the British people. To expect
anything from them is to insult one's own sense.

THE HINDU, March 1, 1911.

దీనివలన వారియందు ఘోరమృగత్వమును పొందును.

సిద్ధులగుట స్పష్టమయ్యెను గదా.

ములలో జీవించుచుండిన కాలమున మనపూర్వు లెంతో నాగరకులై నానావిద్యలఁ బ్రవీణులై యుండిరిని పాశ్చాత్యులే వ్రాసియున్నారు.

“ If I were to look over the whole world to find out the country most richly endowed with all the wealth, power, and beauty that nature can bestow, in some parts *a very paradise on earth*—I should point to India. If I were asked under what sky the human mind has most fully developed some of its choicest gifts, has most deeply pondered on the greatest problems of life, and has found solutions of some of them which well deserve the attention even of those who have studied Plato and Kant—I should point to India. And if I were to ask myself from what literature we here in Europe—we have been nurtured almost exclusively on the thoughts of the Greeks and the Romans and of one Semitic race, the Jewish—may draw that corrective which is most wanted in order to make our inner life more perfect, more comprehensive, more universal, in fact more truly human in life, not for this life only, but a trans-figured and eternal life, again I should point to India.—Professor Max Muller's *India. What can it teach us ?* Page 8.

“ India is the source from which not only the rest of Asia but the whole Western World derived their knowledge and their religion.”—Professor Heeren's *Historical Researches* Vol. II, P. 45.

“Whatever sphere of the human mind you may select for your special study, whether it be language or religion, or mythology, or philosophy, whether it be laws

or customs, primitive art or primitive science, every where you have to go to India, whether you like it or not, because some of the most valuable and most instructive materials in the history of man are treasured up in India and in India only.”—Max Muller.

“ Though now degraded and abased, yet we cannot doubt that there was a time when the Hindu race was splendid in arts and arms, happy in government, wise in legislation, and eminent in knowledge.”—Calcutta Review, December 1861.

“ That the Hindus were in former times a commercial people we have every reason to believe—the labours of the Indian loom have been universally celebrated, silk has been fabricated immemorially by the Hindus, we are also told by the Grecian writers that the Indians were the wisest of nations, and in metaphysical wisdom they were certainly eminent; in astronomy and mathematics they were equally well versed; this is the race, who Dionysius records :—

“ First assayed the deep

“ And walted merchandize to coasts unknown

“ Those who digested first the starry choir

“ Their motions marked and called them by their names.”

“ Where can we look for sages like those whose systems of philosophy were the proto-types of those of Greece, to whose works Plato, Thales, Pythagoras were disciples? Where shall we find astronomers whose knowledge of the planetary system yet excites wonder in Europe, as well as the architects and sculptors whose

works claim our admiration, and the musicians who could make the mind oscillate from joy to sorrow, from tears to smiles, with the change of notes and varied intonations."

ఇట్టి యనువాదము తెన్నియే నీయఁగలను. దీనివలన మన పూర్వ తెట్టి యుత్కృష్టదశ నలంకరించియుండిరో తెలియనగు. వారు పూర్ణముగ శోధించివిడువని విషయమే లేదు, క్రీస్తు మన దేశములోఁ బడునేడు సంవత్సరములుండి యేముగ యోగవిద్య నేర్చి యిక్కడ సధికప్రసంగితనముచేయ వెడలఁగొట్టఁబడఁగాఁ దన దేశమునకుఁ బోయి చెట్టులేనిచోట నాముదపుఁజెట్టు మహావృక్షమన్నట్టు లిక్కడఁ బ్రసిద్ధికాంచెను.

ప్రథమ వేదాంతులు మనవారే. ప్రథమ జ్యోతిషికులు మనవారే. ప్రథమ గణకులు మనవారే. ప్రథమ నావికులు మనవారే. ప్రథమ వైద్యులు మనవారే. పాశ్చాత్యులకు నేఁటికి దుర్బోధమగు మంత్రశాస్త్రము యోగశాస్త్ర ముస్త్రవిద్య వీనిలోఁ బ్రథములు మనవారే. అన్నిటఁ బూర్ణములు మనవారే.

ఇంద్రుని వృషణములు పడిపోఁగా మేషవృషణములు మరలఁ దగిలింపఁబడెనని శ్రీమద్రామాయణమునఁ గలదు గదా. ఇంతటి శస్త్రచికిత్స నేఁటికిని బాశ్చాత్యు లెఱుంగరు. యంత్రసాహాయ్యముచే నిప్పుడు పాశ్చాత్యులు చేయు కార్యములకంటె గొప్పకార్యముల నేనహాయములేక మన పూర్వులు

చేసిరి. మన పూర్వం విద్యాధిక్యము గుఱించి యెంతైన ప్రాయశ్చన్నముగాని యది లంకణములలో మనుగుడుపులు స్థరించుటగా నుండును.

మన పెద్ద లెంతటి యున్నతస్థితీయందుండిరో మన మంత నీచస్థితీయం దున్నారము. ఊర్ధ్వలోకమునుండి యధోలోకమునఁ బడితిమి. మన పెద్దలకంటె నుత్తములు లేరు. మనకంటె నధములు లేరు. దీనికిఁ గారణమేమి? వారు విద్యాధికులు. మనము విద్యాహీనులము. కావున వారు స్వతంత్రులు. మనము బానిసలము.

కుటుంబకలహమైన మహాభారతయుద్ధము మన క్షీణదశకుఁ బ్రథమ కారణము. ఈవ్యాధి యిప్పటికిని గుదిరినదికాదు. ఇప్పటికిని మెచ్చులకు నిచ్చుకాల కుచ్చిత్రాగువారు మన యందుఁ గలరుగదా.

తదనంతరము పృథ్వీరాజు లోనగువారు చెడుటకుఁ గుటుంబకలహమే కారణము. రెండుపిల్లలు పెసలయుంటకై కలహించి క్రోధిని మధ్యవర్తిగా నుంచుకొనినట్లు కొందఱు అన్య దేశజుల తోడ్పాటు కోరిరి. వారు క్రమముగ నుభయపక్షములవారిని ధ్వంసముచేసి రాజ్యమే యాక్రమించి దేశప్రభువలయిరి. అయినను దురుష్కు లీదేశమందే నెలకొనినవారిగఁ బడచేత దేశమునకు విశేషనష్టి లేదాయె. తరువాత నచ్చిరి పాశ్చాత్యులు “తీనుదము తీనుదము తినివాటిపోద” మన్నట్టి

లిక్కడిసర్వ మూడ్చి తమదేశమునకుఁ గొనిపోసాగిరి. కావునఁ జిన్నన్లు నాట్యమాడుచోటఁ బెద్దన్లు తాండవమాడుచున్నది.

శ్లో॥ “న్యాయేనకించి త్కృపఁసేనకించిత్, చౌర్యేణకించిత్
కలహేనకించిత్, కించిచ్ఛకించిచ్ఛ హరంతేసర్వ”

మన్నట్టు లాంగ్లేయు లేదో యొకవిధముగ మనదేశమునకుఁ బ్రభువులైరి. భగవత్కృతాక్షము వీరియందుండి తొలఁగువఱకు వీరే మనకుఁ బ్రభువులు. కావున మనకు వీరు విద్యాబోధన మేయుద్దేశముతోఁ బ్రారంభించిరో యేయుద్దేశముతోఁ గొన సాగించుచున్నారో చూతము.

ప్రథమ రాజప్రతినిధియగు వారకృష్ణాష్టాంగస్థువారు—

“The question before us is simply whether, when it is in our power to teach it in language (English), we shall teach languages in which by universal confession there are no books on any subject which deserve to be compared to our own. Whether, when we can teach European science, we shall teach systems which by universal confession, whenever they differ from, those of Europe, differ for the worse; and whether, when we can patronize sound philosophy and true history, we shall countenance at the public expense medical doctrines which would disgrace an English farrier-astronomy which would move laughter in the girls at an English boarding school—history abounding with kings thirty feet high and reigns 30 thousand years long—and geography made up of seas of treacle and seas of butter.”

“We are not without experience to guide us. History furnished several analogous cases and they all teach the same lesson. They are in modern times, to go no further, two memorable instances of the great impulse given to the mind of a whole society—of prejudice overthrown, of knowledge diffused, of taste purified,—of arts and sciences planted in countries which had recently been ignorant and barbarous. What Greek and Latin were to the contemporaries of More and Ascham our tongue is to the people of India. The literature of England is now more valuable than that of classical antiquity. I doubt whether the Sanskrit Literature be as valuable as that of our Saxon and Norman progenitors. In some departments, in history for example, I am certain it is much less so.”
అని లిఖించిరి.

వీరి యభిప్రాయము ప్రకారము మన దేశమునఁ జదువఁదగిన గ్రంథమే లేదు. ఉన్నవి యుత్త కొఱగానివి. సంస్కృత వాఙ్మయముంతయుఁ గలిపినను బెట్టె డాంగ్లేయపుస్తకములకు సరిరావు. ఈదొరవారే భగవద్గీతను శ్లాఘించి వీరిక వ్రాసి యున్నారు. కావున వీరు దేశభాష నిర్మూలించినను సంస్కృతమును నిర్మూలించక కొంత ప్రోత్సహపఱచిరి.

గొట్టెను దినువాఁడు పోయిన బట్టెను దినువాఁడు వచ్చు నన్న సామెత సార్థకపడ వీరివెనుక వచ్చిన బెంటిక్కుప్రభువుగా రిట్లు వ్రాసిరి.

“The Governor-General of India-in-Council is of opinion that the great object of the British Government

ought to be the promotion of European Literature and science amongst the natives of India and that all the funds appropriated for the purposes of education would be best employed on *English education alone*.

He directs that no stipend shall be given to any student who may hereafter enter these (Sanskrit and Arabic) Institutions

“It has come to the knowledge of the Governor-General in Council that a large sum has been expended by the committee in the printing of oriental works. His Lordship-in-council directs that no portion of the funds shall hereafter be so employed.

“His Lordship in council directs that all the funds which these reforms will leave at the disposal of the committee be henceforth employed in imparting to the native population a knowledge of English literature and science through the medium of the English language.”

Resolution of the Government of Lord W. Bentick, dated 7-3-1835.

అని యంతనఱకు సంస్కృతమునకు సరిబిచ్చిభాషకుఁ బ్రభుత్వమువారు చేయు ధనసహాయమును బొత్తిగ నిలిపి సంస్కృత భాషాగ్రంథముల ముద్రింపరావనియు నాంగ్లభాషమాత్రమే యీ దేశమువారికి నేర్పవలసినదనియు శాసించిరి. ఇట్టి శాసనమునకుఁ గారణ మిట్లు చెప్పఁబడెను.

“the money spent on the Arabic and Sanskrit Colleges was not merely a dead loss to the cause of truth; it was bounty money paid to raise up champions of error and call into being an oriental interest which

was bound by the conditions of its existence to stand in the front of the battle against the progress of European literature." Trevelyan on the Education of the

People of India, pages 87-91.

సంస్కృతభాషాభ్యాసమును ననుమతించినయెడల నది యారోపీయ వాఙ్మయాభివృద్ధికి నెదురొడ్డి నిలుచునట. కావున దానిని హతముచేయవలయుననియు నారోపీయ వాఙ్మయము మాత్రమే యభివృద్ధికిఁ దెచ్చి హిందువులకు నేర్పవలయుననియు మీఁది తీరుమానమున కుద్దేశమని స్పష్టమయ్యె.

ఇంతతోఁ బోయిన మేలే. ముఖ్యకారణము వేరొండు కలదు.

"To make a new race of the Hindus one would have to begin by undermining the very foundations of their civilisation, religion and polity and by turning them into atheists and barbarians." ABRE DUBOIS.

"In fact one of the main objects of the introduction of English as the medium of instruction and the English language as the chief subject of study was to undermine gradually, and if possible to subvert eventually the religions and civilisation of India."

K. M. Painkkar B. A. (Oxon).

ఆంగ్లభాషామూలమున విద్య నేర్పవలయుననియు నాంగ్లభాషాపఠనము ముఖ్యమనియు వానిని బ్రవేశపెట్టుటకు వాస్తవమైన ముఖ్యోద్దేశ మేమనఁగా, హిందూదేశములోని మతములను నాగరికతను గ్రహముగ గోటిలోఁ గ్రోయుటయు సాధ్య

మైనచోఁ దలక్రిందు చేయుటయు నై యున్నది. ఈయద్దేశ మా కాలమున నాంగ్లేయులకందఱకుఁ గలదనియే తోఁచెడిని. ఆ కాలము మాటయేల? ఈ కాలమున నిప్పుడు డాక్టరు రోడ్డర్సులను క్రైస్తవదూత యేమి వ్రాయుచున్నాఁడో చిత్త గింపుఁడు.

“Now let us look at the nine hundred million Asiatics. They are stubbornly opposed to the English speaking nations. They are still in a barbarous condition, and ungrateful to God. Therefore, it is but natural that the two hundred million Whites should rule over the nine hundred million Asiatics. If the people of Asia remain obdurate and refuse to adopt Christianity, we should even resort to war for converting them into our faith. Our rise or fall largely depends on our victory or defeat in the racial struggles which are to ensue soon.”

900 లక్షల ఆసియాఖండవాసు లింగ్లీషుభాష మాటలాడు వారికి విరోధులఁట. వారు దేవునకుఁ గృతఘ్నులఁట మొఱకు లఁట, కాబట్టి 200 లక్షల క్రైస్తవముఖులు వారిపై సాధికారము చేయుట స్వభావసిద్ధమఁట. ఆసియాఖండమువారు క్రీస్తును దనుదేవుఁ డని యంగీకరింపకపోయిరా యుద్ధముచేసియోసఁ దను మతములఁ గలుపుకొనవలయునఁట. ఔరా వీరి కన్నులకు మసమెంత నీచము నాడంగులమైతిమి! శాంతము పాపము. 1857-లో నొక దొరవారు శ్రీరాములనుగుఱింప వ్రాయుచు హిందువులందఱు క్రైస్తవులయినప్పుడును వారు శ్రీరాములను

విడువఁజాలరనియుఁ గ్రీస్తుప్రక్కన మేరివలెఁ * గౌసల్యనుగూడ
దేవమాతగాఁ బూజింతురనియు వ్రాసెను.† వీరి కోరిక
లన్నియు నేలపాలాయెను. ఈప్రబలాభిలాష కైస్తవమతబోధ
కులందు విశేషముగఁ గలదు. హిందూమతము నెదుటఁ దమ

* ఈమేరి నదతనుగుఱించి కృష్ణలీలావృతమున శ్రీకృష్ణావతారత్వ
పీఠికయందుఁ జనువుఁడు. మేరీప్రక్కఁ గౌసల్యయఁట!! అంత పాపకాలము
వచ్చునా? మన మారయే యీ మేరి యయ్యెఁగాఁబోలు.

† మనమత మ్మాత్మవిషయం దాధారపడి యుండుటచేత నది మనకుఁ
దెట్టనికోట యై యున్నది. కావున మనల మతభ్రష్టులఁ జేయవలయునను
పాశ్చాత్యుల తలంపు కొనసాగినదికాదు. కాని యనాత్మ విషయములైన వాణి
జ్యుల వారు సంపూర్ణ జయము నొందిరి. ఇహపదు పాశ్చాత్యులు యంత్ర
సహాయముచేఁ జేయు వస్త్రములకన్న, మేలైన వస్త్రములను మన సాలె
నాండు మగ్గుములందుఁ జేతితోనే నేయుచుండిరి. ఆకారణముచేతఁ బాశ్చా
త్యుల వస్త్రము వీదేశమున వెలసోరుండెను. దానినిమిల్లపై ప్రభుత్వమువారు
సూతి సాలెవగ్గుమునను భరింపరాని పన్ను విధించిరి.

అంతియగాక యీ దేశమునుండి పరదేశమున కెగుమతియను
వస్త్రములపై విస్తారమైన యెగుమతిపన్ను విధించిరి. వారి దేశమునుండి వచ్చు
వస్త్రములకుఁ జేరునకుమాత్రము పన్నుపించుకొనునట్లల్పపుఁబన్ను విధించిరి.
ఈవిధముగ మనదేశములోని నేతపనులన్నియు నిర్మూలింపఁబడెను. సాలె
నాండు దికారులయిరి. మనము వస్త్రములకుఁ బరాధీనుల మైతిమి. రాత్తుము
లన్నియు మూలఁబడెను. కావునఁ బ్రత్తి పాశ్చాత్యులకే వారడిగినవెల కియ్య
వలసి వచ్చెను. దానిని గొనిపోయి దానితో వస్త్రములనేసి యొకటికి నాలు
గింతలు వెలపెట్టి మనచే వారు మరలఁ గులఁగట్టాయన్నారు.

“endeavours were made, which were fatally successful, to repress Indian manufactures and to extend British manufactures. The import of Indian goods to Europe was refused by prohibitive duties; the export of British goods to India was encouraged by almost nominal duties. ... 1816-17 ‘India not only clothed the whole of that vast population, but exported £1,659,438 worth of goods.’ Thirty years later the whole of this export had disappeared. and India imported four millions sterling of cotton goods. ... When Queen Victoria ascended the throne in 1837, the evil had been done. But nevertheless there was no relaxation in the policy pursued before. Indian silk handkerchiefs had still a sale in Europe; and a high duty on manufactured silk was maintained. Parliament enquired ‘how cotton could be grown in India for British looms’ not how Indian looms could be improved. Select committees tried to find out how British manufactures could find a sale in India, not how Indian manufactures could be revived. ... During a century and a half the commercial policy of the British rulers of India has been determined, not by the interests of Indian manufacturers, but by those of British manufacturers. The vast quantities of manufactured goods which were exported from India by the Portuguese and Dutch by Arab and British merchants, in the seventeenth and eighteenth centuries, have disappeared. (R. C. DUTT.)

దీనిపై 1906 లో పెన్నింగ్టన్ దొరవా స్టూ ప్రాసెడి.

“one cannot read such an indictment of England by one of her most capable Indian officials without a feeling of humiliation. The quite recent story of the im-

position of an excise duty on Indian goods which did not compete at all with an Lancashire goods and yet affected seriously the rival mills of India, is a disgrace to Lancashire as well as to the English Government. 'It is quite certain that if India had as many votes as even the single county of Lancashire, that scandalous duty would never have been imposed. When shall we get to govern us 'men of truth, hating unjust'?' "

1908 లో జేన్స్ పబ్లికేషన్స్ వారి వ్రాసింది.

"As regards Swadeshi, certainly so far as fiscal matters are concerned, the history of the Indian tariff under Crown Government has been one long and almost continuous betrayal of Indian interests in order to win the Lancashire vote for party purposes.

దీనివలననే గతగిరిన ఖల మిది.

"The weavers of India were, until recently, a very prosperous class, but the importation of machine-made piece-goods from Manchester has, of late, thrown many thousands of them out of employ. These dragged on a life of poverty for some years, and at last either died of semi-starvation, or were forced by necessity to become menial servants or tillers of the soil.

J. N. BHATTACHARYA, "Hindu Castes & Sects."

ఈవిధముగనే నిర్మూలించబడినవారు సాలెవాండ్రు మాత్రమేకారు. గొప్ప కట్టడములు కట్టవలసినప్పుడంతయు యూరోపు పనివాండ్రే పిలిపింపబడుచుండుటచే శిల్పవిద్యానిపుణులు నశించిరి. ఈవిధముగ వారు వీరననేల, తుదకు నెలుకల చెందుల యేనాడుల మాలమాదిగల నోటికూడుకూడ దీయబడెను.

మతము సూర్యునియెదుటి దీపమువలె బవిసాటిపోయినను
 “అక్కయారాటమేగాని బావ బ్రతుకండ”న్నట్టు వీరియారాట
 ముపశమించినదికాదు. ఆన్పత్తి విడిచిన వారికి బ్రతుకుమార్గ
 మెద్ది? ఈవృత్తితో వారు బ్రతుకనలసియున్నారు. వారికి రాజా
 శ్రయము కలదు. కావున వా రెన్ని వెట్టివెక్కుడులు వదరినను
 జెల్లుచున్నది.

దేశభాషాపఠనము నిర్మాణించుటకుఁ గారణము మన దేశా
 భిమాన మతాభిమాన స్వాభిమానములఁ జంపుటకుమాత్రమే
 కాదు. మనము కట్టెలుకొట్టుటకు నీళ్లుచేదుటకు మాత్రముప
 యోగపడు పశుప్రాయులమని వారి యభిప్రాయము. ఆకారణ
 మున మనము బానిసలుగా నుండుటకుఁ దప్ప మఱిదేనికిఁ గొఱ
 గామని వారి తలంపు. అట్టిస్థితిలో మనల నుంచినయెడల మనపై
 వారు సర్వకాలము శాశ్వతముగ సవారితీయుట సులభమని
 వారి యుద్దేశము. ఇప్పుడు వారు నేర్చు విద్యాపద్ధతులే యిం
 కను గొన్నికాళ్లు సాగెనా వారి కోరిక పూర్ణముగ నెఱవేఱును.
 పుట్టగతులు పునర్జన్మములేని స్థితియందు మనవారు శాశ్వత
 ముగా నుందురు. ఇంగ్లాండుదేశ విస్తీర్ణము మన మైసూరురాష్ట్ర
 మంతది. ఇంతదేశపు రాజకీయకార్యములు నిర్వహించుటకు
 నాంగ్లేయులందఱు తమదేశమువిడిచి వచ్చినను నొకమూలకుఁ
 జాలరు. వారికార్యములు నిర్వహించుటకు నిచ్చటఁ గూలి
 వాండ్రు కావలసియుండెను. వారికిఁ దమభాష రాకుండినఁ
 గార్యతంత్రము నడువదు. కావునఁ దమభాష నేర్పిఁ గూలి

వాంఛను సృష్టింపవలసినచ్చెను. ఇప్పుడును బాతశాలలలోఁ జదివి బి. ఏ. డి. లు, ఎం. ఏ. డి. లు సంపాదించినవా రందఱాపనికే గదా యుపయోగపడుచున్నారు. ఆ కూలికూటికే కదా మన వారు కొందఱు దేశాభిమానమైన విడిచి యెంగిలాకులకుఁ గుక్కలవలెఁ గాటులాడుచున్నారు. ఆంగ్లభాషయైనను దొలుత నద్రోహబుద్ధితో నిర్వంచనముగానే నేర్పఁబడుచుండెను. ఇటీవల నాంగ్లభాషయందుండు స్వదేశాభిమానము గలిగించు పుస్తకములనుగాని వీరీదేశమున వర్తించిన యధాస్థితిఁ దెలుపు చరిత్రములనుగాని మనదేశమునఁగల విశేషములఁ దెలుపు గ్రంథములనుగాని మనదేశ చరిత్రలుగాని మర్తమువిడిచి చదువనిచ్చుటలేదు. బాలురు చదువు పుస్తకములం దెందును నీతిమతాచారముల బోధించు వాక్య మొండైనఁ గానరాదు. దైవభక్తి గురుభక్తి పితృభక్తి సదాచారసంప్రతి తెలుపు పాఠ మొండైన లేదు. కుక్కకు నాలుగు కాళ్లుండును. ఏనుఁగు భూమిమీఁద నాడు గుల యెత్తున నుండును. మంగలరంగఁ డేమిచేయుచున్నాడు. తఁగొఱుగుచున్నాఁ డిటువంటి పాఠములే మెండుకొనియున్నవి. బాలురవిద్యయందుఁ దల్లిదండ్రుల కధికారములేదు.

పాశ్చాత్య విద్యాఫలము ననుభవించుచున్నారము. స్వవిద్యాభిమానము తోలఁగెను. స్వమతాభిమానము నశించెను. దేవ గురు వృద్ధ పితృభక్తులు నిర్మూలమయ్యెను. సదాచారము కాటికిఁ బోయెను. మన భాషాగ్రంథములం దుండునవి యన్నియు మిథ్యలని తోఁపసాగెను. మన దేశమే జూరుఁడు

చోరుఁడు దురాచారుఁడని మనమే చెప్పునట్లయ్యెను. మన మత
 ము దుష్టతమని తలఁచునట్లయ్యెను. పండులవలెఁ దినుటే జీవితో
 ద్దేశమయ్యెను. పశువులవలెఁ గ్రీడించుటయే పరమానధియ
 య్యెను. ధననష్టము కష్టము నారోగ్యహానినైన నోర్చి నటుల
 నలెఁ బరిదేశివేషములు వేసికొని తిరుగుటయే ప్రధానమ
 య్యెను. కాపీనీళ్లు తేయాకునీళ్లు విషములని పాశ్చాత్యులే
 నెత్తిమీఁద నోను పెట్టుకొని కొట్టుకొనుచున్నను స్నానసంధ్యాదు
 లేవియు లేక కన్నకనుచూలపువారి యెంగిలిబోకులతో వేళ
 నర్జ్యము లేక పొట్టకుఁబోయుటనిత్యశ్రాద్ధమయ్యెను. బ్రాహ్మణు
 కల్లుగుడి సెలువీధికఁ బదియయ్యెను. హీనజాతులు కల్లు మానిరి
 కానిభ్రష్టబ్రాహ్మణులు కాపీనీళ్లు మానరైరి. వేళా వేళలుభోజ్యా
 భోజ్యము లనువిచారమే శూన్యమయ్యెను. ముండలునుగాక
 ముత్తైదువులనుగాక పునర్వివాహమనుపేర బహిరంగవ్యభిచార
 మునకై తలలుపెంచుకొనిన ముండలవలెఁ దలలు బొడగట్టు
 టయ్యెను. అది బానిసలక్షణ మనుజ్ఞానము పోయెను. ప్రభు
 త్వమువారియొద్దఁ గూలిచేసికొని జీవించుటకుఁ దప్ప వేఱు
 యోగ్యత లేదాయెను. మీకు మే ముద్యోగము లీయమని
 వారు తిట్టిపంపుచున్నను నెంగిలియాకులు పాఱవేయువారి
 వెంటఁబోవు కుక్కలవలె వారివెంటఁ దిరుగుటయ్యెను. తన
 పాలు తానేత్రాగు గోవులవలెఁ బాలను గాఁపులు కాపీనీళ్లు
 కుపయోగించుటచేఁ బాలుపెరుగు నెయ్యి దొరకుట దుర్లభ
 మయ్యెను. కర్షకులు వ్యవసాయముచేయుట హీనమని యెంచి

నల్లటూర్లయం దుండుటమాని నగరిముఁజేరి చలువకన్త్రు
ముఁ సదాధరించి వన్నెవిసనకట్టినలెఁ దిరుగుచుఁ దనుభూ
ములనే పరాధీనముఁ గావించుటయు నష్టపా లగుటయు
సంభవించెను. బ్రాహ్మణుల భ్రష్టత్వ మనినావ్యచ్యమా యెను.
ఇంతయే. ఎన్ని చెప్పుదును. స్వీయ ద్వేషము పరికీమాభిమా
నము నాటుకొనెను.* ఈవ్యాధి యింకను ముదిరిన నెట్లు పరి
ణమించునో తెలిపిగలవా రాలోచింతురుగాక. ఇవన్నియు
విజాతి విద్యాభ్యసన విజాత్యనుకరణ ఫలములు.

* “ By their fruits you shall know them. The most crushing indictment of this (English) Education is the fact that it destroys, in the great majority of those upon whom it is inflicted, all capacity for the appreciation of Indian culture. Speak to the ordinary graduate of an Indian University, or a student from Ceylon, of the ideals of the Mahabharata—he will hasten to display his knowledge of Shakespeare, talk to him of religious philosophy—you find that he is an atheist of the crude type common in Europe a generation ago, and that not only has he no religion but he is as lacking in philosophy as the average Englishman; talk to him of Indian music—he will produce a gramophone or a harmonium, and inflict upon you one or both, talk to him of Indian dress or jewellery—he will tell you that they are uncivilised and barbaric; talk to him of Indian art—it is news to him that such a thing exists; ask him to translate for you a letter written in his own mother-tongue he does not know it. He is indeed a stranger in his own land.”

NATIONAL IDEALISM.

పరికించువిద్యనలన లాభముగలదేమో యాలోచింతము. చుఱుకుబుద్ధిగల యొకఁడు బి. ఏ. పరీక్షయందుఁ గృతార్థుఁడగుట కథనుపక్షము పదునాలుగు సంవత్సరములు పట్టును. ఈ పదునాలుగుసంవత్సరముల విద్యాభ్యాసమునకై యెన్ని వేలు వెచ్చింపవలయునో యెఱుఁగుదురా. అధనుపక్షమున నెంతో మితవ్యయము చేయు బుద్ధినుంతుఁడగు విద్యార్థియు నాలుగుదేల సూపాయలు వెచ్చింపవలయును. ఈలోపలఁ బైతర గతులకుఁ బోక తప్పినను, పరీక్షయందుఁ గృతార్థుఁడు గాక పోయినను మఱియొకసంవత్సర మాత్రగతియందే లంగరు వేయవలయును. ఈవిధముగఁ బట్టభద్రుఁడైనవాఁడు తాను వెచ్చించిన ధనమునకు నగునడ్డియైనను నానల సంపాదింప లేఁడు. ఆవలఁ గొన్నివేలు వెచ్చించి నక్కీలాయెనా యేమి లాభము, న్యాయవాదియను పేరుపెట్టుకొన్న యపార్థకానర్థక నానుధేయుఁడు స్వాశ్రయముగోరి వచ్చినవారికి సర్వాంగక్షౌరము చేయును. ప్రభుత్వపుఁ గొలుపులోఁ జేరెనా తాను గూలివాఁడను జ్ఞానముగాని లబ్ధిగాని లేక గర్వముచేఁ దలతిరిగి

“ Our education has destroyed their love of their own literature, the quickening soul of a people, and their delight in their own arts and worst of all, their repose in their own traditional and national religion. It has disgusted them with their own homes—their parents, their sisters, their very wives. It has brought discontent into every family so far as its baneful influences have reached.”

SIR GEORGE BIRDWOOD.

యథాశక్తి వంచనలేక ప్రజలఁ బీడించును. ఈమాత్రపు సప్త మైన మేలే. నాలు గింగ్గీషుముక్కలు రాఁగానే తాను సర్వజ్ఞుడ నను దురభిమానము వహించును. ఎట్టి సుజ్ఞానములేని యీ మూఁగునిఁ జూచి వాఁడు సర్వజ్ఞుడయ్యెనని భ్రమించి వాని తల్లిదండ్రులు తను జన్మములు సార్థకము లయ్యెనని మదించి వానిని నంగడిఁబెట్టి వేలకు విక్రయింపఁజొత్తును. వీనిని గన్య కలు కలవారు కొనుటకు వత్తురు. బోయలు చచ్చినమృగముల మాంసమునే విక్రయింపఁగా నీబ్రాహ్మణోత్తములు జీవించిననరు లనే తమకొడుకులనే యమ్మి యెస రెక్కువయేలము పాడుదురో వారికి విక్రయింతురు. ఈకారణముచేత నెందఱు తల్లిదండ్రులు తమ యాఁడుబిడ్డల వరులకై వరుగులై పోవుచున్నారో దేవు నకే యెఱుక. ఈవిద్య తమ బిడ్డలకు నేర్పుటకై యెందఱు తల్లిదండ్రులు భూములు పుత్రులు నిండ్లువాకిండ్లు సొమ్ములు నమ్మి బికారులైరోకదా. ఇంతయైనను బర్యవసానమేమి? ఈ యింగ్గీషునేర్చిన విద్యార్థి మాతృభాషయందు జాబుచదున లేని యీ పండితుఁడు యింగ్గీషురాని తల్లిదండ్రులతో మాట్లాడవలయుననిన నవమానము. వారియందు హేయబుద్ధి. వారు మూఁగులని వాని యభిమానము. చెన్నపురిలో రాజ క్షేయ కళాశాలయందలి విద్యార్థియొకఁడు సెలవుదినములలో స్వగ్రామమునకుఁ బోవఁడయ్యెను. ఏల పోలేదని యడుగ మా యమ్మకు నింగ్గీషురాదు, ఏమని యామెతో మాట్లాడుదును, ఇంటికేఁబోయినఁ జూచుమీఁదఁ గూర్చుండునలయునని ప్రశ్న

తరమిచ్చెను. ఇట్టి కుమారరత్నమునకు వారు భూములు పొత్తు
లన్ని ధనముపంపి చదువుచెప్పించుట. ఫలమో పనికి పని
పెండ్లానికిఁగూడఁ జల్లితండ్రులు జితము లేని శానిసలగుట.
లేదా యిల్లు వెనలిపోవుటయే

పాఠశాలలయందలి చదువుచదివి ప్రబుద్ధుడైనవాఁడొ
క్కఁడైన నున్నాఁడేమో యెంచిచూడఁడు. ప్రఖ్యాతికి వచ్చిన
వారందఱు స్వకృషివలన నచ్చినవారేకాని పాఠశాలావిద్య
వలనఁ గాదు. అచ్చటి యుపాధ్యాయులు నేర్పు విద్యవలనఁ
గాదు. బాలురు చదువు పాఠములలో న్యవహారోపయోగియైన
భాషతప్ప మఱి యేదైన వానికిఁగాని లోకమునకుఁగాని యుప
యోగపడునది కలదేమో యాలోచింపుఁడు. ఇంతయేల,
విద్యానిమిత్తమై జ్ఞానమునిమిత్తమై పాఠశాలలయందుఁ జదువు
వాఁడొక్కఁడైనఁ గలఁడేమో ప్రేలునంచి లెక్కింపుఁడు. పాఠ
శాలలయందుఁ జదువు చదువునలన నెట్టి తెలివిగలుగునో
తెలుపుటకై మూఁడునాలుగు దృష్టాంతముల నిచ్చెదను.

చి ౪. తరగతియందుఁ జదువు నొక విద్యార్థి నే నాంధ్ర
భారతము పాఠముచెప్పునపుడు “అయ్యా భారతగ్రంథకర్త
యెవ్వఁడు? రాయదుర్గమున నరసయ్యగారా? వేఁకటకృష్ణుడు.
సెట్టి అండు సన్నువారా?” యని యడిగెను. ఆగ్రంథ ముఖ
పత్రమున నీరెండుపేర్లు గలవు. ఈ నమ్మగాని సత్యమునకు
సాక్షి యిప్పటి వీరాపుర ప్రభువులే

ఎఫ్. ఏ. శరణ్మోహన్ జదువు విద్యార్థి మొల్లరామాయ
ణము చదవుచు నాచ్చీకకి వారి యేమికావలయునని ప్రశ్నించెను.

హరిశ్చంద్రనుహారాజునుగూర్చి వ్యాసము వ్రాయుమనిన
నికుచదుగురు విద్యార్థులలో బెక్కుర కావిషయమే తెలియక
కథ చెప్పిన వ్రాసెనమనిరి. నాటకమాడఁగా జూడలేదా?
ఇంగ్లీషునందైన జదువలేదా? యని నే నడుగఁగా, నవియన్ని
యెవరు చదివిరి? ఆటకుఁబోయిన వేషములు పరిదాలు చూచి
తిమిగాని చరిత్ర మాదినుండి యంత్యముదాక నెవరు గమనించి
జ్ఞప్తియందుంచుకొనిరి? ఇంట్లో మా తల్లివండ్రులు చెప్పిరా?
మా పాఠగ్రంథముల నెందైననున్నదా? యని యడిగిరి. ఆర్య
కథానిధి ఆర్యచరిత్రకత్తానలు పుట్టుట కిదియే మూలకార
ణము ఆనాటి నా పరితాపము భగవంతున కే యెఱుక. ఇప్పు
డు సుప్రసిద్ధుడైన జాతీయవాది యొకఁడు 'గోపికయనఁగా
నేడి' యని తిన్నఁ బ్రశ్నించినట్టు రా-శ్రీ, ఆనంద, కే, కుమార
న్వారిగారు "Art & Swadesi" అను గ్రంథమున వ్రాసి
యున్నాడు.*

* "For to educated (as the victims of our universities
of missionary and Nationalist Colleges are by grim iron /
called) they are unknown and often meaningless. A well
educated Indian professional man once asked me 'what
is a Sufi'? On other occasion a well-known nationalist
enquired 'what is a Gopi?' 'What to think of an Indian
people' when such are the products of an Indian educa-
tion!

ఆర్యులారా! 4-వ ఘోరమునుండి దేశభాషగాని సంస్కృత భాషగాని చదునవలసిన పనిలేదని మీకందఱకుఁ దెలియును గదా. ఇంగ్లీషు మాత్రము బలవంతముగఁ జదునవలయును గాని మాతృభాష చదునవలసిన పనిలేదట. ఈవింత గా భానిసలదేశమందుఁ దప్ప నేదేశమందైనఁ గలదా? ఉండ నాధ్యపడఁగలదా? ఇట్లుండియు నీ నిర్భాత్యకాక్షరకుక్షులు ముఁడీ విద్యానంతులని పెద్దమనుష్యులని తమలోఁదామే తలఁచుచు నుప్పొంగుచు మెడలమీఁదఁ తలలునిలుచక యింగ్లీషు రానివారి నెట్టిపండితులైన నీచదృష్టిఁ జూచువారు.* ఈ

* దేశాత్మత్వ మనస్తత్వములను బట్టియే కాక వయఃక్రమమనుసరించియు మన పూర్వులు విద్యుఁ బ్రథమస్థాని మొనఁగిరి. రాజ్యాంతరంగికిస్థితియు రాజ్యాంతరసంగంధమును బ్రజల యాదాయవ్యయస్థితికి సంబంధించి దానిపై నాధారపడి యుండును. ప్రజల యాదాయము బాగుగ నుండెనా తొలుతఁ జెప్పినవి రెండును నత్యున్నతస్థితియందుండుక తప్పదు. ప్రజాదాయము జనుల కిట్టుపాలులపై నాధారపడి యుండును. ఈకట్టుపాలు చక్కని యేర్పాట్లగల దియు స్థిరమై బల్యమై దైనందినవిచ్చిత్తిశౌంధిక సమయోచితముగ మార్ప వలనుపడునదైయుండి జీవాత్మఁ డొక్కనిచే దేశమునందలి యన్నియంగములు పాలింపఁబడునట్లు హితము శాశ్వతము నున్నతము సేకాభిప్రాయముగల ప్రభుత్వముచే బాలింపఁబడుచుండవలయును. గాని పూర్వోత్తర సంబంధము లేని కార్యములు చేయు చంచలచిత్తుడైన వెట్టివానివలె ట్టణట్టణ మనోవ్యాకులతలకు భీతులకు లోపడువారిచేతఁ గాని నీచోద్దేశముగల విషయకామదాసుల చేతఁ గాని పాలింపఁబడరాదు. అట్టి సకాభిప్రాయములచే బాలింపఁబడు జనసంఘమున నాదాయము వలసినంత సామగ్గ్యము కై బలపరాక్రమములు

నుహానుభావులు తను గృహములయందూఁ బండితులచే సర్వము నేర్చికొనుచు వానినే తప్పొప్పులుగఁ దలలు మొలలుమార్చి బహిరంగముగఁ బాఠశాలలయందు విద్యార్థులకో యుపన్యాసములందో చెప్పుచుఁ బైపెచ్చుపండితులు మూఢులని ఛాందసులని నిష్ప్రయోజకులని ఘోషించుచుందురు. దేశభాషాపరీక్షలయందు దేశభాషాపండితులు పనికిరాఁట. 'ఓ'కు నెన్ని పంకరలున్నవో యోఁగని తాము పనికివత్తురఁట. ఇట్టివిధులు నిర్ణయించుకొనుచున్నారు. వీరింత పెద్దమనుష్యుల మనుకొనుచున్నను దెల్లవారు మూత్రపురీషములు విడుచుచోట వీరును విడుచుటకుఁగాని వారు కూర్చుండుచోటఁ గూర్చుండుటకుఁ

పూర్ణములై యుండును. ప్రజల కట్టుకాబనునది గృహస్థుల కుటుంబ జీవనస్థితిపై నాధారపడియుండును. కుటుంబమున న్యూనాధిక్యతలకుఁ బాలుపదక మితజనసంఖ్యగలదై యుండవలయును. ఉండువారు మనోబల దేహబలములుగలవారై పరంపరాగత కీర్తిప్రతిష్ఠలచే శోభిల్లువారై యైకమత్యముగలవారై యాత్మపూర్ణులై యుండవలయు. కుటుంబము లిట్టివైయుండిన జనసముదాయముల కట్టుపాటు వృశమై యుండును. కుటుంబము లిట్టివై యుండవలయుననిన నందలి ప్రతి జీవియు మీఁదఁ జెప్పిన దేహమనోబలాదులు గలవాఁడై యుండవలయు. ప్రతిమనుష్యుఁ డిట్లుండుటకు జ్ఞానము స్రుచురమై యుండవలయు ప్రతిమనుష్యుఁడు జ్ఞానవంతుఁడగుటకు విద్యావంతుఁడు కావలయు. ఈవిధముగ నన్నివర్ణములవారు నన్నికుటుంబములవారు నందలి స్త్రీపురుషులందఱు వారివారి వర్ణాశ్రమోచితవిద్య చక్కఁగ నేర్చి యుండవలయు. ఇది మన పూర్వుల విధానము. కావుననే మనువు విద్యకు గార్హస్థ్యనిబంధనములకు నెక్కువ ప్రాశస్త్యము ప్రాముఖ్యమునొసఁగెను.

గాని వీరికి యోగ్యతలేకని భూమశకటఘట్టములు చాటుచున్నవి అవి చూచియెవఁ నను హీనస్థితికి నేల వగనరో?

ఇతరభాషల నెన్నైన నేకువవచ్చునుగాని మాతృభాషల విసర్జించు నీచులు కృతఘ్నులు మనదేశమందుఁ దప్ప మఱి యెందుచు గానరాదు. దీనివలననే మనవా రెంత యధోగతుల పాలైయున్నారో యెఱుఁగవచ్చును. భాషాజ్ఞానములేని మతాభిమానము స్థిరముగాదు. ఆ రెండునులేని దేశాభిమానము బూటకము. ఇసుకమీఁదఁ గట్టిన మేడ. కావున భాషాజ్ఞానము మూలము. మతజ్ఞానము స్కంధము. దేశాభిమానము శాఖలు.

ఆర్యులారా! ప్రజలకు రాజు శఁక్తివంటివాఁడు. అట్టి యిప్పటిమనరాజు మనవిద్యయుం దెంత యభిమానముంచినది యేయుద్దేశముతోఁ దను భావ బాత్కారముగ మనము పరింప నిర్బంధించినది మీఁద వివరింపఁబడెను, ఉపవాస వ్రతము మంచినది మన విద్యలకు మనకు నిత్యోపవాసవ్రతము తండ్రి లభింపఁజేసెను. ఇంతతోఁ బోయిన మేలే. క్రైస్తవ మతబోధకుఁడు మనకు నవతిత్తిప్రాప్తు, మన విద్యలను విషమిచ్చి చంపవలయుననియే యతని యుద్దేశము. ఉత్తానపాదుఁడు సురుచిపక్షమే కాని సునీతిపక్షము కాఁడుగదా. ఈ బోధకుఁ డనత్యముచేతనో యిచ్చకములచేతనో నయముచేతనో భయముచేతనో ధనమిచ్చియో స్త్రీలనిచ్చియో తుదకు హింసించియో మనల నెల్ల మతభ్రష్టులఁ జేయవలయుననియో

యతని యేకోద్దేశము. పురుషుల నన్నివిధములఁ జెఱుపఁజూచిరి కాని తుదకుఁ గూటికిఁజేసి హీనజాతులకు లంచములిచ్చియు, మా మతములోఁ జేరిన మీకు మంచి కూడుగుడ్డ యిచ్చెదమనియు, మాలో జాతిమతభేదములు లేక యందఱు సమానులుగా నుండవచ్చుననియు, జెప్పఁగా వారిమాటలకు మోసపోయి కొందఱు వారిలోఁ గలసిరి. ఈ దేశములోఁ గలవులేక దారిద్ర్యము విస్తరింపకుండిన నెవ్వఁడును క్రైస్తవుఁడై యుండఁడు. కామదాసుఁడు మాత్రమే చెడియుండును. వీరు పాఠశాలలు నాషధశాలలు లోనగునవి యేర్పఱుచుట యీ యుద్దేశముతోనే కాని మనయందు దయచేతఁ గాదు. పురుషవిషయమునఁ బ్రయత్నములు వ్యర్థముకాఁగా నిష్ఠు డొకతరములో స్త్రీలను భ్రష్టురాంపఁ జేసితిమా యుత్తమజాతులవారును భ్రష్టులగుదురని యావిషయమున వారు ప్రబలప్రయత్నములు చేయుచున్నారు. బుద్ధిలేనివారు తమ పుత్రులను బుత్రికలను వారి పాఠశాలల కే పంపుచున్నారు. వారు చెడినప్పు డేడ్చుచున్నారు.

క్రైస్తవమతబోధకులకంటె మన స్నేహితింగి యసత్యమానువారు లోకమున మఱియెవ్వరు లేరు. (రాక్షసులందుఁ బ్రహ్లాద విభీషణులవలె వీరియందు వేయింటి కొకరిద్దఱు సత్ప్రవర్తనము సత్యవాదము గలవా రెందేని గలరు. కావున నట్టివారికి నిది యన్వయింపరాదు.) దృష్టాంతముగ వీరు వ్రాసిన వ్రాతలు కొన్ని చెప్పెదను. ఒక కుటుంబములో నెవఁడైనఁ గ్రీస్తుమత

ములోఁ జేరవలయునని యుద్దేశించెనా తక్కినవా రతనికి విషముఁ బెట్టి చంపుదురట. శిల్పులను మనము లంజకొడుకులని కాల్చి వాతలువేయుదుమట. బ్రాహ్మణులు వస్త్రంగులను గమసలవారిని గోపించి శపింతురట. ఇట్టిదేశములో శిల్పు మెట్లు నృద్ధికాఁగలదు? హిందువులయందును బౌద్ధులయందును మహమ్మదీయులయందును క్రైస్తవులయందుండు దాన ధర్మగుణములు లేవట. కావుననే మనదేశమున నాషధశాలలు, అనాధశరణాలయములు, కుష్టరోగులకు గ్రుడ్డి చెవిటి మూఁగవారలకు శాలలు లేవట. వీనికై ద్రవ్యము వెచ్చ పెట్టమట.*

* “ The Hindu Christian (sic) who is going to disgrace his family once for all by breaking caste through baptism, will be quietly poisoned by his nearest relative to avert such a catastrophe.” *Heathenism as a Social Influence* by Mrs. Ashley Carus Wilson. ‘India’s Women and China’s Daughters’ January 1907, Page 2.

The civil architect is branded as a bastard. The carpenter and the goldsmith are accursed, because the Brahmans choose to take umbrage at them. How could the arts flourish in such a society.”

The Fruits of Hinduism.

“ It should be borne in mind that the mighty systems of paganism in India, whether Hindu, Buddhist, or Muhammadan, are alike destitute of all those fruits of Christianity which we term charitable, philanthropic,

వివేకానందస్వాములవారి శిష్యురాలైన సోదరి నివేదిత చునునామె యొక క్రైస్తవోపన్యాసమున నీ దోషములు మన యం దారోపింపఁబడఁగా తాను వినినట్లు చెప్పెను:—

౧. హిందూస్త్రీలు పైపైన గౌరవింపఁబడుచున్నట్లు కాన నచ్చుచున్నారగాని వారికి నిజమైన గౌరవము లేదు.

౨. హిందూస్త్రీ లజ్జానాంధకారములో బుద్ధిపూర్వకముగఁ ద్రోయఁబడియున్నారు.

౩. హిందూస్త్రీలకు భర్తమూలమునఁ దప్ప స్వర్గమున నిలువ నెడము లేదు.

౪. స్త్రీలకు వేదోక్తసంస్కారములు లేవు.

౫. సాధారణముగ నందఱుస్త్రీలవిషయమునఁ బురుషు లస హ్యములైన స్త్రీనిందాత్మక పద్యములనే వ్రాసియున్నారు.

౬. కూతురు పుట్టిన నింటివా రేడ్చురు.

౭. కొడుకులు పుట్టవలయునను తల్లిచింశ భయంకరమై యుండును. కొడుకులు కలిగిననే దాని భార్యత్వము దక్కించు కొనును.

౮. స్త్రీశిశుహత్య హిందూదేశమున సర్వసాధారణము.

benevolent. Where are the hospitals, dispensaries, orphanages, asylums for the leper, the blind, the deaf and the mute? They have no place in the heathen economy"—Lux Christi by Caroline Atwater Wilson. Page 211.

౯. తను యాఁడుబిడ్డలకు వివాహముచేయలేని తల్లివం
ప్రాలు దానికి మాటుగా వారిని లంజలుగానుండ దేవదాసులఁ
జేయుదురు.

౧౦. హిందూవివాహకర్తములు నోరఁజెప్పురాసంతటి యశ్లే
లములు.

౧౧. పతిలేని హిందూస్త్రీ బ్రతికెడి నిర్భాగ్యము నింద్యము
నగు బ్రతుకు చూచినయెడల దానికంటె దగ్ధమైచచ్చుట మేలు.

౧౨. హిందూ విధవ లండలు సాధారణముగ సర్వదా
దుర్వృత్తియం దుండువారే.

ఇవిగాక మనయందు వా రారోపించు దోషములు:—

గ్రామదేవతల యెదుట పశుహింస చేయుదుమఁట.

బొమ్మలను బూజింతుమఁట.

మన భాషాగ్రంథములు బంపబూతులఁట.

కృష్ణచరిత్రము బాలురను నీతిబాహ్యులఁ జేయునఁట.

మనయుడుపులు సిగ్గుమాలినవఁట.

మన నగ్నాశ్రమధర్తములు భయంకరములఁట.

ప్రజలకై సావర్ణత్యాగముచేసినవాఁడు మనలో లేడఁట.

క్రత్త యాకాశమువలె నిత్యమనుటకంటె బుద్ధిమాలిన
మాట వేఱొకటి లేదఁట.

హిందూమతములో నీతిబోధించుపద్ధతియే లేదఁట.

మనవిషయమై యిట్టి సేచాభిప్రాయములు గలవారియొద్ద

• విద్య నేర్చుకొనుటకై తమ బిడ్డలను బంపునారికంటెఁ దేలివి
మాలినవా రెవ్వరు?

• ఈ క్రైస్తవమతబోధకుల గుణసంపత్తినిగుఱించి లాలా
హర్షయాల్ గారి వ్యాసమునుండి కొంత యనువదించు
చున్నాను.

“ The missionary is the representative of a society, a polity, a social system, a religion and a code of morality which are totally different from our own. He comes as a belligerent and attacks our time-honoured customs and institutions, our sacred literature and traditions, our historical memories and associations. He wishes to give us a new name, a new place of worship, a new set of social laws. He has declared war to the knife against every thing Hindu. He hates all that we hold dear. Our religion is to him a foolish superstition; our customs are the relic of barbarism; our fore-fathers are to him black heathens condemned to burn with fires of hell for ever. He wishes to destroy our society, history and civilisation. Our Shastras, Darsanas, and Vedas are for him so much waste paper. He regards them as monstrous machines devised by misguided priests to prepare millions for damnation in the next world. He condemns our manners, poohpooks our holy love, laughs at our heroes and heroines and paints us as black as the devil to the whole civilised world. He is the great enemy of the Hindu people—the Principle of Anti-Hinduism Incarnate—the Ravana of to-day who hates all that we cherish, despises all that we revere, all that we are prepared to defend with our very lives ”

“ He looks forward to the time when the Smritis shall be unknown to the descendants of present day Hindus, and the Rama Lila shall have become a meaningless word in their ears. He shall cover India with acres of burial grounds ; cremation is anathma to him. He is the arch enemy who appears in many guises, the great foe of whatever bears the name of Hindu, the ever watchful, ever active, irreconcilable Destroyer of the work of the Rishis and Maha Rishis, of that marvel of moral, intellectual and civil achievement which is known as Hindu civilisation. Let us labour under no delusions on the point. You may forget your own name ; you may forget your mother. But do not for a moment forget the great, all important, outstanding fact that the missionary is the most dreadful adversary you have to meet the greatest enemy of Dharma and Hindu national life in the present age.”

“ The Rev. Fathers, Jesuits, Franciscans, Stranger Mission, and other corporations, unite with touching harmony in India to accomplish a work of vandalism, which it is right to denounce as well to the learned world as the Orientalists.”

“ Every manuscript, every sanskrit work that falls into their hands, is immediately condemned and consigned to the flames. Needless to say that the choice of these gentlemen always falls from preference upon those of highest antiquity and whose authenticity may appear incontestable.

What is the object of this act of intolerance and folly ?

Is it to preserve the few Christians of India from reading these works?

No! I affirm that not one of their adepts, who are always of the lowest class, is capable of understanding the old sacred language of India which to-day is only studied by learned brahmins.

Well then! the answer which would not be given is very simple viz., they destroy the books because they fear it and that they may not hereafter have to encounter it.

Oh! they well know, and especially the Jesuits, the value of the works they destroy. Every new arrival receives a formal order, so to dispose of all that may fall into his hands. Happily the brahmins do not open to them the secret stores of their immense literary wealth, philosophic and religious.

Thus destructive mania has borne its fruits and it is exceedingly difficult, without extraordinary intimacy, to induce a brahmin to permit examination of the sacred works of his pagoda.

What wonder? for two centuries has this stupid and barbarous destruction continued and Hindoos are warned to be suspicious."

Hindu origin of the Christian idea,

Chapter III.

' Bible in India ' by M. Jacolliott.

శ్రీ గామాయనము.

ఆర్యవిద్యోపన్యాసము.

రెండవ భాగము.

ఆర్యవిద్యాశిక్షాపద్ధతి.

ఇప్పుడు ప్రబలియుండు నవిద్యావ్యాధికి జాతీయవిద్యయే దివ్యాషధ మని మీఁదఁ బేర్కొనఁబడెను. ఈ దివ్యాషధమును బ్రయోగించువిధమును నాలోచింతము. ఈ విద్య మనకు నూతనముగాదు. మన పూర్వులభ్యసించినదే. దాని వలన వారెంత ప్రసిద్ధులై యుండిరో యదియు వినరింపఁబడెను గదా. కావున జాతీయవిద్య పునఃప్రతిష్ఠ చేయుటకుముందు వా రేవిద్యలను నేర్చిరి? వారి శిక్షాపద్ధతు లెవ్వి? అని విచారించి యవి యీ కాలమున ననుసరింప సాధ్యమా? మార్పులే వైన వలసియుండునా? అనియు నాలోచింపవలయును.

జ్ఞో. పడంగమిశ్రితా వేదా, ధర్మశాస్త్రం పురాణకమ్
మీమాంసా తర్క మపిచ, ఎతావిద్యా చతుర్దశ.

ఈ పదునాలుగింటికి నాయుద్వేదము ధనుద్వేదము నీతి శాస్త్రము అర్థశాస్త్రముఁ జేర్చి యష్టాదశవిద్యలని కొందఁ జిదిరి.

దీనిచేతనే నేర్పడుచున్నది యేమనః—౪ వేదములు శివ, వ్యాకరణము, శంకరస్మృతి, నిరుక్తము, జ్యోతిషము, కల్పము, స్థితశాస్త్రము, పురాణము, మీమాంస, తత్త్వము, ధనుర్వేదము, సీతశాస్త్రము, అర్థశాస్త్రము, ఆయుర్వేదము, రేఖవిద్య, సృష్టి వాణిజ్యపశుపాలనాదికము, శిల్పము లోకైన విన్నియు విద్య లని యేర్పడుచున్నవి.

ఇందు వారివారి వర్ణధర్మమునుబట్టి వారువారు వారికిఁ గావలసిన విద్యలు నేర్చుచుండిరి.

ఎవ్వ రేవిద్య నేర్చినను బురుషార్థములను గోరియే నేర్చు చుండిరి.

ధర్మార్థ కామ మోక్షములు నాలుగు పురుషార్థములు. అందు మొదటి మూఁడు త్రివర్ణమునఁబడును. ఇది యైహిక సుఖమును స్వర్గఫలమును నొనఁగించుఁ గ్రమముగ నాల్గవదానికి హేతువగును. మొదటి మూఁటిమీఁద నిష్ఠము లేనివారు నాల్గవదానికై యత్నించుచుందురు. ఎవ్వ రేపురుషార్థమునకై యత్నించినను మొట్టమొదటిదైన ధర్మమును విడువరాదు. “జ్యేష్ఠభ్రాతృవమానేన త్రయఃకుప్యంతి సోదరా” యనట్లు .జ్యేష్ఠభ్రాతృయగు ధర్మమును నవమానపఱచినవాని విషయ మునఁ దక్కిన మువ్వురు తమ్ములు కోపింతురు. కావున

శ్లో. న జాతు కామా న్న భయా న్న లోభా

ధర్మం త్యజే జీవితస్యాపిహేతోః ।

నిత్యో ధర్మః సుఖదుఃఖే త్వనిత్యే
జీవో నిత్యో హేతురస్య త్వనిత్యః ॥

కామముచేఁగాని భయముచేఁగాని ధనాశచేఁగాని తుదకు
బ్రాణముమీఁది యాశచేఁగాని యొకప్పుడైన ధర్మమును విడువ
రాదు. ఏలన ధర్మము నిత్యము. సుఖదుఃఖము లనిత్యములు.
జీవుఁడు నిత్యుఁడు. దానికిఁ గారణభూతమైన దనిత్యము.

ధర్మమే సేవ్యమని రాముఁడు లక్ష్మణున కిట్లు బోధించెను.

ఉ. ధర్మపథం బాకండే తనుఁ దప్పకకొల్చెడి వానికెప్పుడున్
ధర్మము నర్థకామములఁ దప్పక కూర్చు నిజం బదెట్లనన్
ధర్మిణియైనభార్య గడుధర్మముఁ గూరుచు, బ్రేమఁ గామపున్
శర్మముఁ గూర్చు, నర్థమును సత్సుతుమూలముగాఁగఁ గూర్చెడున్.

చం. కలుగదొ ధర్మ మర్థమును గామము దేనను దాని నెవ్వఁడేన్
జలుపఁగఁ బూనరా దెబఁ బ్రశస్తపుధర్మము గల్గు దానినే
చలుపఁగనౌ, ననేకులకు శాత్రవుఁడౌను ధనైకకామి, కే
వలమును గామసక్తుఁడు ధ్రువంబుగ నిందు్యుఁడు సుమ్ము తమ్ముఁడా.

ఈవిధముగ ధర్మము సర్వశ్రేయమని మన పెద్దలు పిన్న
వాండ్రకు శైశవప్రభృతి నేర్పుచుండిరి.

విద్య కథికారులెవరు?

కొందఱు పూర్వకాలమున బ్రాహ్మణులుమాత్రమే విద్యలు
నేర్చి తక్కిన స్త్రీశూద్రాదుల నవిద్యయందు ముంచియుండిరిని
వాపోయెదరుగాని యది యున్నత్య ప్రలాపము.

కం. పోడిమిగల తత్పురమున, లేడుఖలుఁడు గుట్టకామిలేఁడు, చదువులకొ
వాడిమి విఱునిపురుషుఁడు, లేడటనాప్తికుఁడు నెనులేఁడు వెడకినక.

అని రామాయణమునఁ గలదు. సీత, దమయంతి, చంద్ర
మతి, సావిత్రి, గార్గి, యనసూయ, సులభ లోనగు వేనవేలు
స్త్రీలు విద్యావివేకహీనలై యుండిరా? విదుర ధర్మవ్యాధి
సూత సుమంత్రాద్యష్టక హనుమదాదులు విద్యాహీనులా?
యజుశ్వేదమందును, మనుస్మృతియందును, నాలుగువర్ణముల
వారు విద్యాభ్యాసమున కధికారులేయని చెప్పఁబడెను. ఛాం
దోగ్యమం దొకరాజు ఋషులతోఁ దన రాష్ట్రమున నందఱు
విద్యానంతులేయని చెప్పెను. సత్యకామ చరిత్రము బ్రహ్మణే
తరులును బ్రహ్మవిద్యాధికారులనియే తెలుపుచున్నది. శంకరా
చార్యులవారితోను, విశ్వమిత్రునితోను నధ్యాత్మవాదమొన
ర్చినవారు చండాలురు కారా?

శ్లో. అంత్యజా అపి యే భక్తా నామజ్ఞానాధికారిణః.

స్త్రీశూద్రబ్రహ్మబంధూనాం తంత్రజ్ఞానేధికారితా॥

వ్యోమసంహిత.

అను ప్రమాణమువలన భక్తిశ్రద్ధగలవారందఱు బ్రహ్మవిద్యకుఁ
గూడ నధికారులైయుండ నిక తాకికవిద్యకా యధికారులు
గాకుందురు? వ్యాసమహర్షి తా నెవ్వరినిమిత్రమై భారతము
రచించితిని చెప్పెను? కావున విద్య కొందఱకుఁ బూర్వకాల
మున నిషేధింపఁబడినదనుట కజ్ఞానమే కారణము.

ప్రథమపాఠశాల - తల్లిగర్భము.

పూర్వీక యభివ్రాచ్యమున దేహికీ బ్రథమపాఠశాల తల్లిగర్భము. బిడ్డకు దైహిక మానసికగుణములు స్వభావములు దీప్తాయువు బలము ఆకారము చూపులు తెలివితేటలు లోనైనవి తల్లిదండ్రులవే లభించును. జీవుడు గర్భమునఁ బ్రవేశించు సమయంబునఁ దల్లిదండ్రుల కాయకమానసిక వ్యాపారము లెట్లుండునో వానినే గర్భస్థశిశువు గ్రహించును. ఇవి మనస్సు నందుంచుకొనియే గర్భిణీస్త్రీ లేయాహారము తినవలయు నెట్టి చింతగలవారై యుండవలయు భర్తలు వారివిషయమున నెట్లు వర్తింపవలయు నివియెల్లఁ బూర్వములు శాసించిరి. ఈ క్రమము గర్భిణీ హితచర్యయందును బతిహితచర్యయందును వినరింపఁబడెను గాన నిందు మరల వినరించు టనావశ్యకము. తల్లిగర్భమున నుండఁగనే శిశువు విద్యను గ్రహించుననుటకుఁ బ్రహ్లాద చ్యవనాభిమన్వాదులే సాక్షులు. ఈ ప్రథమపాఠశాల యందుఁ బ్రథమగురువులు జననీజనకులు. అందు ముఖ్యోపాధ్యాయి తల్లి. కావున శిశువు జ్ఞానియు విద్యావంతుఁడు గుణవంతుఁడుగ నుండవలయుననినఁ దల్లిదండ్రు లట్టివారై గర్భధారణ కాలమందును శిశుపోషణ కాలమందును మిగుల హెచ్చరికగలిగి వర్తింపవలయును. వీరినోర నేమి నచ్చునో యవియే శిశువులు గ్రహించి వారివిషయముననే ప్రయోగింతురు. ఈ శైశవమున శిశుబోధ యిట్లు చేయవలయునని

ఋషులు వ్రాసియున్నారు. శిశువులకు నానావిధముల రంగులుగల పుష్పములు పూలుకాయలు లోనగువానితో నిండిన సచ్చని చూకులు, సుయేల్ల, ప్రకాశించు వన్నెగలపక్షులు, శ్రవ్యముగఁ బాడు పక్షులు, మినుక్కుమినుక్కుమని మెఱయు నక్షత్రములు, ప్రసన్నచంద్రబింబము, సుఖోష్ణకరుడైన సూర్యుని బింబములోనగునన్నియుఁ జూపనగును. శిశువులయందుదయించు భావముల సణఁపరాదు. అట్లుచేసినయెడల వారి బుద్ధి మొద్దుపాటును గావునఁ దల్లిదండ్రులు బిడ్డలను దోఁటలలోనికిఁ దోపులలోనికి మంచి చట్లని గాలివీచు నారబయల్లకుఁ దీసికొనిపోయి గాలి చక్కఁగా సుఖముగాఁ బీల్చునట్లు ప్రకృతి చిత్రములు చూచునట్లు చేయవలయును.

అన్నప్రాశనమైనతరువాత జీర్ణశక్తి యెఱిగి కాయధాన్యములతో స్థలములతో వారి కాహారము కల్పింపవలయును. వీరికిఁ జేయుపాకము మిక్కిలి శుద్ధముగా నుండవలయును. శుచిత్వము దెక్కున దృష్టి యుంచవలయును. మాటలాడఁ ప్రారంభింపఁగానే ప్రతిపద్యము స్పష్టోచ్ఛారణముతో నుత్పత్తి స్థానమెఱిగి వారియెదుటఁ దల్లిదండ్రు లుచ్చరింపవలయును. ముద్దుచేత నపశబ్దములు నస్పష్టోచ్ఛారణములు వారియెదుటఁ జెప్పురాదు. నత్తిమొదలైనవి రాకుండఁ దొలుతనే కాపాడవలయును. నీతిమతాచారముల బోధించు కథలు వారికిఁ దెలుపు నుండవలయును. ఈ కథలవలన వారికి విద్యయం దభి

లాష పెద్దలయందు భక్తి యంకురింపఁ జేయవలయును. ఈవిధముగ ౬ - ౭ సంవత్సరములు తల్లిదండ్రులు బిడ్డలమనస్సున నాటఁజేసినవాని నావలఁ దొలఁగఁజేయుట దుష్కరము.

ద్వితీయపాఠశాల--యుయ్యాల.

“శిశుర్వేత్తి పశుర్వేత్తి, వేత్తి గానరసం ఫణి” యన్నట్లు గానము శిశువుల మనస్సుల నాకర్షించును. కావునఁ దల్లిగానమును సాధనముగాఁ గొని సద్విషయములు శిశువు మనస్సున కెక్కఁజేయవలయును. కావుననే పూర్వస్త్రీలును నిప్పటికిని బాళ్చాత్యనాగరకతా విషదూషితచిత్తలుకాని పుణ్యస్త్రీలును నీతినిగుఱిచియో భగవంతునిగుఱించియో తెలుపుపాటలనే శిశువులకుఁ బాడుదురు. గానసౌందర్యమెట్లు వీనులు గ్రహించునో యట్లు కన్నులు సూచసౌందర్యమును గ్రహించును గావున సుందరపదార్థములను శిశువులుపరుండు తొట్లె చక్కికిఁ గట్టుదురు. భావసౌందర్యమును మనస్సు గ్రహించును గావున మంచి భావములుగలవానినే శిశువులయొద్దఁ జెప్పవలయును. మనమేమి చెప్పిన నేమిచేసిన వీరికేమి తెలియనని తలఁచుట గొప్ప పొరపాటు. ఇట్టి తల్లిదండ్రులు శిశువుల పూర్వపుణ్యవశమున లభింతురు. ఈ కారణముచేతనే తల్లిదండ్రులయందు గురుశబ్దమువర్తించుచున్నది. ఈ హేతువుచేతనే శ్రీరామచంద్ర, మూర్తి వసిష్ఠునితో నీకంటె నాకుఁ దల్లిదండ్రులే శ్రేష్ఠులని చెప్పెను. తమ రక్షణమందుంచిన జీవిని సన్తానమందుఁ బ్రప

ర్తింపఁజేయు శక్తి తమయందుండియు నట్లుచేయక యుపేక్షించి
రేని లేక పాపమార్గమందుఁ బ్రవర్తింపఁజేసిరేని వా రెట్టి నరక
ముల పాలగుదురోకదా. కావున నీకాలమునఁ దల్లిదండ్రులు
ప్రథమశిక్ష కష్టాలు. బిడ్డలను సన్మార్గమందుఁ బ్రవర్తింపఁ జేయ
వలయునను తలంపులేక మిథునకర్తమందుఁ బ్రసక్తులై బిడ్డలఁ
గనుదురేని పశువులకు మనుష్యులకు నేమి భేదము?

మూడవపాఠశాల--వీధిబడి.

ఈకాలమున వేలువేలు లక్షలులక్షలు వ్యయపఱచి వ్యర్థ
పఱచి కట్టిన సౌధంబులందుఁగాని పాఠశాల లుంచుటలేదు.
ఈ పాఠశాలలను జూచినఁ దళుకు బెళుకు చేసికొని వన్నెవినన
కట్టులవలెఁ దిరుగు పుచ్చినలంజలు స్త్రీతికి వచ్చుచుందురు.
లో లొటారము బయల బుటారము. పూర్వపుఁ బాఠశాలలు
వృక్షమూలములో గుడిసెలో యై యుండెను. నూతుఁడు పురా
ణముచెప్పినది మహర్షులు వినినది చెట్లక్రీందఁ గూర్చుండియే
కదా. పామట్టిక్రీనీడఁ గూర్చుండికదా శివుఁడు మహర్షులకుఁ
దత్త్వముపదేశించెను. కృష్ణుఁడు రాముఁడు లోనగువా రేహర్ష్య
ముల విద్య నేర్చిరి. ఇంతియగాక విద్యార్థులకు నందములు విశేష
ధనైకసాధ్యములునగు నుడుపు లేమిటికో బోధపడుటలేదు.
“సుఖసంగతుఁడై విద్యకుఁ బరుషప్రతుఁడై యంగనకు నాసప
డరారెందుకొ” అని సుఖముమరగినవానికి విద్య యెట్లులభిం
చును? కట్టుకొన నొకటి కప్పుకొన నొకటి, రెండువస్త్రము

లుండిన జూరవా? ఇప్పుటి పరికీయనస్త్రములు చొక్కాల మీఁదఁ బొక్కాలు గుండీలమీఁదఁ గుండీలు మెడపలుపులు మేయోట్ల కంఠత్తులు వీనికెంత ధననష్టమో యీధనమంతయు నెఱుఁగి తినిపోవుచున్నారో యీలోచించువారును లేరు.

నుఱియును బుస్తకముల విషయము దలంచిన దుఃఖినుగు చున్నది. ఇప్పుడు ప్రతితరగతియందును బ్రతిసంవత్సరము పుస్తకములు మాఱుచునే యుండును. ఈపుస్తకముల ధనములో విశేషలాభ మెఱుఁగి తినిపోవుచున్నారో. మంచి పుస్తకముల నాలుగైదు చదివిన నెంత విద్యాజ్ఞానము సంపాదింపరాదు? చచ్చుపుస్తకములు వేయి చదివిన నేమిలాభము? పూర్వకాలమున విద్యార్థుల వేషములందుఁగాని పుస్తకసంఖ్యయందుఁగాని యుపాధ్యాయులు దృష్టియుఁగించినవారు గారు. పూర్వకాలపు టుపాధ్యాయులు తల్లిదండ్రులచేఁ దమ కప్పగింపఁబడిన పిల్ల వాండ్రు విద్యావంతులు గుణవంతులు నెట్లగుదురా యని మాత్రమే యీలోచించుచుండిరి. వీరి పలానిగురువు శిష్యుఁడని చెప్పినచో వాఁడు చెప్పినది వేదవాక్యముగా గ్రహింపఁ బడవలయుననియే గురువునభిలాష. శిష్యుఁడు చెడు కార్యములు చేసిన గురువునకుఁ దలవంపులు. ఇప్పుటి పెక్కు రుపాధ్యాయులకో చదువెట్లు నాశనమైపోనీ పిల్లవాం డ్రెట్లు పాడైపోనీ కించినము లగునా జితమెప్పుడు చేతిలోఁబడునా యనిమాత్రమే దృష్టి. పూర్వము భృతకోపాధ్యాయులు నిందుల. కూలికిఁ బదువుచెప్పువాఁడపాంక్షేయుఁడు.

రాజా భాగ్యములు.

ప్రాప్త్యమున విద్యనేర్పువారు గొంతు తెగలు. కల్పము తోడ నేరములు రహస్యములు తెలుపువా రాచార్యులు. వేదములలోఁ గొంతభాగము నంగములను జీననార్థమై బోధించువా రుపాధ్యాయులు. “ఆచినోతిహి శాస్త్రార్థా, నాచారేస్తా పయత్యపి, స్వయమాచర తేయస్తా, తస్తాదాచార్య ఉచ్యతే” శాస్త్రముల యర్థంబు గ్రహించి తా ననుష్ఠించుచు నితరుల ననుష్ఠింపఁజేయువాఁ డాచార్యుఁడు.

శిష్యులకు విద్యనేర్పువారు “జ్ఞాననిధిగా నుండవలయు” వారివారి యోగక్షేమములందు వారివారి తల్లిదండ్రులకంటెఁ దాను దక్కువ గమనించువాఁడు కాఁడని శిష్యులకు మనస్సునఁ దోఁపఁజేయవలయును. తాను బవిత్రము నిందారహితము నగునట్లు జీవించుచు శిష్యులు సత్యమెఱుంగుటయం దాసక్తి గలవారని భావింపవలయును. అతృప్తుండు కారాదు. ప్రియా తిథిరలె సంతోషయుక్తుడై యుల్లాసముగా నుండవలయును. దినకృత్యములు చక్కఁగ నెఱవేర్చువాఁడై యుండవలయు. ఇట్టివారే తత్త్వాశ్రయించిన వారికి జ్ఞానముకలిగింపఁసమర్థులు.”

(బుద్ధ్యుడు 1.53, 1.)

“సర్వశక్తియును సూర్యునివలెఁ బ్రతివిషయ మున్న దున్నట్లు తెలుపుచు శిక్షచేతను సభ్యాసముచేతను శిష్యులయందు చాఁగియుండు శక్తులను వెలుపలికిఁ దీయువాఁడుగా నుండవలయు.”

లయు. మాన్యచరిత్రుఁడై సుదర్శనుఁడై సత్యవాదియు విశ్వా
సార్థుఁడై స్తృతిబలము గలిగి సుఖాత్ముఁడై యుండవలయు.”

(ఋగ్వేదము 1.63, 2.)

గురు వితరులమేలునకై జీవించు వీరునివలె ధీరుఁడై
పతివ్రతవలె నిష్కళంకుఁడై యుండవలయు.

ఇవి గురువుల సామాన్యలక్షణములు—వీరు శిష్యునిఁ దన
పుత్రునివలె భావింపవలయును. వాని యోగక్షేమములందు
సదా దృష్టియుంచవలయును. శాస్త్రరహస్యములు దాఁపక
చెప్పవలయును. ఆపత్కాలమందుఁ దప్ప వాని విద్యాభ్యాస
మునకు విఘ్నముకలుగునట్లు స్వకార్యముల నతని నియమింప
రాదు. శిష్యునికి విద్య నేర్పుటయం దెవఁ డుపేక్ష సేయునో
వాఁడు గురువు కాఁడు. ఏయేశిష్యున కేదిబాగోయది యెఱిగి
తియ్యని శాంతవాక్యములతో నతని మనస్సునకు నొప్పికలుగ
కుండునట్లు బోధింపవలయును. తాను బాధపడుసమయమం
దైనను నితరులకు నొప్పికలుగ భాషింపరాదు. మనస్సుచేతఁ
గాని కార్యములచేతఁగాని యితరులకుఁ గీడు కలిగింపరాదు.
తన స్వర్గప్రాప్తికి హానికరముగావున నితరులు భయపడునట్లు
పలుకరాదు.

ఇప్పుడు గురుపీఠము నలంకరించియుండువా రిట్టిగుణ
ములు తమయందుఁ గలవేమో తమ్ము శోధించుకొందురుగాక.

పూర్వ మనేక బ్రాహ్మణులు తామే శిష్యుల కన్నదానము
చేయుచు విద్య నేర్చుచుండిరి. ఇట్లు పదివేవురుశిష్యులకు నన్న

దానము విద్యాదానము చేయువాఁడు కులపతియని పిలువఁబడుచుండెను. కణ్వ శౌనకాది మహర్షులు కులపతులు.

శ్లో. మునీనాం దశసాహస్రం, యోన్నదానాదిపోషణాత్
అధ్యాపయతి విప్రర్షి, రసౌ కులపతిః స్తృతః.

గురువు లిట్లన్నదానము చేయ సమర్థులు కానప్పుడు శిష్యులే భిక్షాచర్యవలన సంపాదించిన యన్నములోఁ గొంత వారికిఁ బెట్టుచుండిరి.

శిష్యచర్య.

శిష్యులు గురువులను మిక్కిలి సమ్మానింప వలయును. శిష్యులు ప్రతిదినము పాఠము లుపక్రమించునపుడు ముగించిన పిచ్చుట గురువునకు నమస్కరింపవలయును. గురుశుశ్రూష చేయవలయును. గురువు సమీపించినపుడు లేచి నిలువవలయును. గురువీతము దేవవీతమువలె భావింపవలయును గాని చానియందు శిష్యులు గూర్చుండరాదు.

భూమినిద్రవి నీళ్లుతీయువానివలె శిష్యుఁడు ప్రశ్నలచేత గురువునందుండు జానము తాను లభింపఁజేసికొనవలయును. (దీనికిని నిప్పటి Made Easy Series, Full Notes లోనగు వానికి నెంతభేదమో చూడుఁడు. ఇప్పుడు సర్వము గ్రుడ్డిపాఠము చేయుటతో బాలుర యాయువు చెల్లుచున్నది. ప్రశ్నలు వేయువాఁ డధికప్రసంగి యనఁబడును. ప్రశ్నలు వేయుటచేత బాలునిబుద్ధి వికాసమునొంది తెలియనిది తెలిసికొనవలయునని యుత్సాహము కలుగును.)

విద్యార్థులు భిక్షాటనముచే జీవింపవలయునుగాని స్వయం
ముగఁ బాకము చేసికొనరాదు. దీనికే మాధుకర్మమై యని
పేరు. పుష్పమునకుఁ గీడుకలుగి కుండునట్లు తుమ్మెద పూలలోని
తేనె నెట్లు గ్రహించునో యట్లు బ్రహ్మచారులు గృహస్థులవ
లన నన్నము గ్రహింతురు. ఇది యిప్పటివారికి వికటమై కాని
పించునుగాని దీనివలన నెంతో మేలుగలదు. ప్రతిశిష్యుఁడు
తెచ్చిన యన్నమును గురువుచూచి వాని కెంతయన్న మీయ
వలయునో యంతమాత్రమే యిచ్చి తక్కినది తాను దీసి
కొనును. దీనివలన నిప్పటి విద్యార్థులవలెఁ బూర్వులు తిండిపో
తులుగాక మితాహులై దేహోగ్యమును జక్కఁగఁ గాపాడు
కొనఁ గలిగిరి. ఈభిక్షయైనను సదాచారసంపన్నుల యిండ్ల
యందు మాత్రమే భిక్షింపవలయునని గురువుచే శాసింపఁబడి
నవా రగుటచేత నెవరినడవడియందుఁ దమకు సందేహము
తోఁచునో యాయింటికి నొక బ్రహ్మచారియైన భిక్షకుఁ బోకుం
డును. ఇరుగుపొరుగువారి యిండ్లకు బ్రహ్మచారులువచ్చి భిక్షము
గొనిపోయి తనయింటికి రాకుండుటచే నాగృహమువారికిఁ జిన్న
దనము దోచి తమ నడవడి సవరించుకొందురు. లేనియెడలఁ
బదుగురిలో నవమానముగదా! ఏయింటికి బ్రహ్మచారి పోయో
యాయింటివారు దురాచారులని చాటించినట్లేకదా యగు.
ఈనియమముచేత బ్రహ్మచారులకుఁ బరిశుద్ధాన్నమే లభించు
ననెడును. “ఆహారశుద్ధా స్త్యశుద్ధిః స్త్యశుద్ధా స్థిరామతి”

యన్నట్టు లాహరిశుద్ధివలన స్వచ్ఛమైన దానివలన మతి స్థైర్యము కలుగుచుండెను. ఇంతియ కాదు.

ఈ బ్రహ్మచారులు తమ జననీజనకుల యిండ్ల భిక్షింప రాదు. ఇతరుల యిండ్ల భిక్షపుట్టక పోయినపుడే దూరబంధువుల యిండ్లకు, నక్కడను బుట్టినవాఁడు దగ్గరబంధువుల యిండ్లకుఁ బోవలయును. దీనివలన నెంతో మేలుగలదు. భిక్షము పెట్టు నధికారము స్త్రీలదే కావున బ్రహ్మచారులు “భవతి భిక్షాందేహి” అమ్మా భిక్షముపెట్టుమనియే యడుగుదురు. ఈ కుజ్జవాండ్రను జూడఁగానే తమబాలు లిట్లే యెందు భిక్షాటనమునకై పోయిరో మనము వీరికిఁ బెట్టినఁగదా మనబాలుర కితరులు పెట్టుదురని తోచి తల్లులు వీరికి లేదనక యన్నము పెట్టుదురు. ఈవిధముగ గృహస్థులకుఁ దమబిడ్డలయం దెట్టి వాత్సల్యముగలవారై యుందురో యట్టివాత్సల్యమునె యితర బాలురయందును గలవారై యుందురు. దీనివలన గ్రామము లోని యన్నికుటుంబములవా రన్యోన్యప్రీతిగలవారై వర్ధింతురు. తల్లియింటికి భిక్షమునకుఁబోయిన మితిమించియైనఁ బెట్టును. రుచ్యములగు పదార్థములు చేసియైనఁ బెట్టును. రెండును జెడ్డవే. విద్యార్థులకు జిహ్వాచాపల్య ముండరాదు. ఎంతటి ధనికుల కుమారులైనను రాజాధిరాజ కుమారులైనను నీవిధముగ దారిద్ర్యమునఁ బెరుంగవలసినవారే. బాల్యమున న్నిట్లు కష్టపడినవా రగుటచేఁ బెద్దవారైనపుడు వారితరుల

కష్టము లేఱిగా దానముధర్మముచేయుచు బీదలకు సాధులకుఁ దోడుపడుచుండిరి. సూర్యోదయమునకుముందే నిద్రలేచుట స్నానసంధ్యాదివిధులు సకాలమున నెఱవేర్చుట లోనగువాని యందలవాటుపడినవారగుటఁ బెద్దవారైనపుడు వానిని జక్కఁగ నెఱవేర్చుచుండిరి.

గురువు ప్రతిశిష్యుని గుణగుణములు కనిపెట్టి చక్కదిద్దుచుండెను. గురువులు శిష్యులకు విద్యనేర్పుటకుముందు కొన్ని గుణములు నేర్పుచుండిరి. వానిని బేర్కొనెదను.

౧. సాధుసాంగత్యము, ౨. సభ్యత్వము, ౩. దేశాభిమానము, ౪. బ్రహ్మచర్యము, ౫. అహింస, ౬. సత్యము, ౭. అస్తేయము, ౮. అసంగ్రహము, ౯. సౌందర్యగ్రహణము, ౧౦. దేశోగ్యము, ౧౧. దీర్ఘాయువు, ౧౨. దేహబలము, ౧౩. తేజస్సు, ౧౪. పరోపకారము, ౧౫. దేహపారిశుద్ధ్యము, ౧౬. మనఃపారిశుద్ధ్యము, ౧౭. సాధువర్తనము, ౧౮. నీతి, ౧౯. పాకము, ౨౦. నిత్యకర్మానుష్ఠానము, ౨౧. ఆసననియతి. ౨౨. ప్రాణాయామము, ౨౩. ప్రత్యాహారము, ౨౪. ధ్యానము, ౨౫. ధారణ, యీ లోనైనవి శిష్యులకు నేర్పఁబడుచుండెను.

సాధారణముగ గురువులు వానప్రస్థులగుటచేత సరణ్యము లందే వీరి యాశ్రమము లుండుచువచ్చెను. శిష్యులు నందే వసించుచు భిక్షమునకుమాత్రము గ్రామములకుఁ బోవుచుండిరి. ఈ కారణముచేత వీరి మనస్సులు లోకన్యవహారాస్తవ

ములుగాక విద్యాస్త్రములయియే యుండెను. శిష్యసమూహములో మెలఁగుచుండుటచేతఁ బరస్పర సాధుసాంగత్యముచేఁగలుగు లాభములను బొందుచుండినవారైరి. గ్రామవాసుల కేదైన నుపద్రవము గలిగినయెడల గురువు శిష్యులతోడ నచ్చటికేగి వారి యాపద మాన్ని తగుసహాయము చేయుచుండెను. ఈవిద్యాభ్యాసకాలమున బ్రహ్మచర్యవ్రత మత్యంతనిష్ఠతోఁ గాపాడుకొనఁబడుచుండెను. దీనివలనఁగలుగు లాభమింతయని చెప్ప సాధ్యపడదు. బ్రహ్మచర్య వ్రతనిష్ఠుఁడు మృత్యువునే జయించును. భీష్మాదుల చరిత్రములే దృష్టాంతములు. అధ్యయన సమయంబులందును నేలైన గృహకృత్యము లున్ననుదప్పఁ దక్కినవేళల శిష్యు లేకాంతముగనుండి చదివినది మననము చేయ శాసింపఁబడుచుండిరి. గురువుల యావుల మేపునపుడును సమిధలు పత్రములు పుష్పము లేటితెచ్చుటకై సంచరించునపుడు శిష్యులు తాము చదివినది మననముచేయుచుఁ బ్రకృతి పదార్థముల లక్షించి వానివలననే బ్రహ్మజ్ఞానము సంపాదించుచుండిరి. గురువుల యావులు మేపునమయంబున వృషభముల వలనను, హంసలవలనను, గురువు నగ్నులవలనను సర్వము బ్రహ్మమను జ్ఞానము సంపాదించితినని సత్యకాముఁడు చెప్పెను.

బ్రహ్మచర్యము, కఠినవ్రతము, మాంసాహారము, ఎఱ్ఱగడ్డలు తెల్లగడ్డలు కారపువస్తువులు లోనగు తామసాహారములును, నాటలు, పాటలు, జూదము, ప్రొద్దుపోసి ముచ్చటలు

దేహసంస్కారములు, సౌఖ్యములు, స్త్రీల సనురాగదృష్టి, జూచుట, వారిని దాఁకుట, వారిలో మాటలాడుట, పూలు పెట్టుకొనుట, గంధము పూసికొనుట, తాంబూల చర్వణము, పలుపులు నిట్టినన్నియు నిషిద్ధములే. యోగాభ్యాసము ప్రతిదినము తప్పరాదు. బ్రహ్మచర్యవ్రతము నిట్లు పురుషులధమపక్షము ౨౪ సంవత్సరములవఱకుఁ గన్యకలు ౧౬ సంవత్సరములవఱకు ననుష్ఠించుచుండిరి. ఈ వ్రతముచేత వీర్యనష్టి లేక యోజస్సు నృద్ధియై బ్రహ్మతేజస్సు ముఖమునఁ దాండవమాడుచుండెను.

బలాత్కార వీర్యస్థలన మింద్రియజయమునకు సాధనమును చండాలు రీకాలమునఁ గానవచ్చుచున్నారు. ఒక్క బ్రహ్మచర్య వ్రతమును గుఱించియే యెంతో చెప్పఁదగియున్నది.

విద్యచాలించి స్నాతకులై స్వగృహంబులకు గుర్వాజ్ఞానొని మరలిపోవు శిష్యు లీ ప్రకారము బోధింపఁబడుచుండిరి. స్నాతక వ్రతకాలములోఁ జెప్పఁబడు సూత్రములందే దంతములను జక్కగఁ గాపాడుకొనుము. నేత్రములను జక్కగఁ గాపాడుకొనుము. ఇంద్రియములను జక్కగఁ గాపాడుకొనుము. ఇంద్రియములను దుర్వాప్యపారమునఁ బోనీకుము. అని యిట్లు విధులు చెప్పఁబడుచున్నవి.

కడపట గురు విట్లు శిష్యుని బోధించును:—సత్యము, జెష్ఠము, ధర్మమునఁ జరింపుము. ఆర్యయనమునఁ బ్రమాదఁ

పడకుము. పంశచ్చేగము చేయకుము. సత్యమునుండి ప్రమాద
పడకుము. ధర్మమునుండి ప్రమాదపడకుము. భూతినుండి ప్రమాద
పడకుము. దేవపితృకార్యములఁ బ్రమాదపడకుము. తల్లిని
దైనమునలఁ జూడుము. తండ్రిని దైనమునలఁ జూడుము. ఆచా
ర్యుని దైనమునలఁ జూడుము. అతిథిని దైనమునలఁ జూడుము.
నిర్దోషకార్యములే చేయుము. తక్కినవి చేయకుము. మంచి నడ
వడియందుమాత్రమే యుండుము. శ్రద్ధతో దానముసేయుము.
అశ్రద్ధతో నీకుము. కలకాలఁది నిమ్ము. విడియముతో నిమ్ము.
భయముతో నిమ్ము. జ్ఞానముగలిగి యిమ్ము. (తైత్తిరీయము.)

గురువున కప్పగించుటకుముందు తండ్రి తనపుత్రున

కట్టు బోధించును:—

నాయనా!

౧. ఈ దినము మొదలుకొని నీవు బ్రహ్మచారిని.

౨. దినదినము సంధ్యవార్పుట లోనగు దైవకృత్యముల
నాచరింపుము. భగవంతుని ధ్యానింపుము. భోజనమునకుముం
దాచమనింపుము.

౩. దుష్ట్రీయలు మాని ధర్మమున వర్తింపుము.

౪. పగట నిర్మింపకుము.

౫. వేదములను వేదాంగములను నుపాంగములను నాచా
ర్యుతోడఁ బఠింపుము,

౬. వేదాధ్యయనము చేయుటకు ౧౨ సంవత్సరములు
బ్రహ్మచర్య మనలంబింపుము.

2. ధర్మానుష్ఠానమందుమాత్రమే యాచార్యునకు విధే
యఁడనై యుండకుము,

౮. అసత్యము క్రోధము నదలుము

౯. స్త్రీలను గుఱించి కామాస్తక్తి జింతింపకుము. అస్థిలో
క్తులు మాటలాడకుము. రాగముతోఁ దాఁకకుము. వారితో
నాడకుము. కాముకదృష్టిఁ జూడకుము. కౌఁగిలింపకుము.
వారితో నేకాంతముండకుము. సంభోగింపకుము. వీనిలో నేది
చేసినను బ్రహ్మచర్యమునుండి భ్రష్టుఁడవగుదువు.

౧౦. మంచములపై మెత్తలమీఁదఁ బరుండకుము.

౧౧. గానము, నాటకము వాదిత్రము నదలుము. పరి
మళపదార్థములను గాటుకను నదలుము.

౧౨. స్నానము, భోజనము, నిద్ర, సంచారము మితిమించి
చేయకుము. పరనింద, అత్యాశ, లోభము, కామము, మో
హము, భయము, శోకము నదలుము.

౧౩. నాలుగవ జామున నిద్రలెమ్ము. మలశుద్ధి గావించు
కొని పండ్లుతోముకొని, స్నానముచేసి భగవత్పార్థన గావిం
పుము. ఆయన యనుగ్రహముఁ గోరుము. యోగశాస్త్రము
చొప్పున నాయన స్వభావగుణముల ధ్యానింపుము.

౧౪. ఔరము చేయించుకొనకుము.

౧౫. మాంసము భుజింపకుము. నేయి కలియని యాహార
మును భుజింపకుము.

౧౩. సారాయములోనగు మత్తుపదార్థముల ననారోగ్య వస్తువులను గ్రహింపకుము.

౧౪. ఎద్దు, ఒంటె, ఏనుగు, గుఱ్ఱము పీనిషైఁ బయనము నేయకుము.

౧౫. నగరములలో నివసించుము గొడుగు, పాదరక్ష లుపయోగింపకుము.

౧౬. అనావశ్యకముగ మర్తాంగముల స్పృశింపకుము. మిక్కిలి జాగ్రత్తతో వీర్యము రక్షించుకొనుము.

౧౭ తైలముతో దేహమును గట్టిగ దుద్దకుము. మిక్కిలి యుష్ప, పులుసు, కారము, చేదు మాతమునైన పదార్థముల భుజింపకుము. విరోచనమున కౌషధములు తీసికొనకుము.

౧౮. మితముగ భుజింపుము. ఆచార వ్యవహారములఁ గ్రమముగ నర్తింపుము. మిక్కిలి యాస్తక్తితో శ్రద్ధగలిగి విద్య నభ్యసించుము.

౧౯. సత్ప్రవర్తనము గలవాఁడవుగఱుము. మితముగ భాషింపుము. సభలోఁజేర నర్హుగు గుణముల సంపాదించుము.

౨౦. దండము, మేఖల (మొలత్రాడు) భిక్షాచర్య, స్నానము, సంధ్య, ధ్యానము, అగ్నిహోత్రము, గురుభక్తి, సాయం ప్రాతఃకాలంబుల గురువునకు నమస్కరించుట, యనుశాసనముల ననువర్తించుట, నిషిద్ధములఁ బరిత్యజించుట, యివి నీ నిత్యకృత్యములు. తన కుమారున కీనీతులుదెల్పు దండ్రు రెండ

టిక్కామునఁ గలరో మీరే లెక్కింపుడు. ఎన్నియో
 యుగములకుముం దాచరణమందుండిన వీనిని నిప్పుడిప్పుడు
 పాశ్చాత్యశాస్త్రజ్ఞులు మేలైనవని మెచ్చుకొని వ్రాయుచు
 న్నారుగాని యాచరణమం దుంచినవారుగారు. మన పద్ధతులు
 శ్రేయస్కరములనియుఁ దమవి బాగు లేవనియు వారు దుఃఖించు
 చుండ వారి పద్ధతుల కేకారి మనవా రేడ్చుచున్నారు.
 “కాలస్యకుటిలాగతిః”.

ఆర్యులారా! యవిద్యావ్యాధి పుట్టినవిధము పెరిగి
 యిప్పుడు జన్నిగాఁ బరిణమించియుండు విధము సంగ్రహముగా
 వినరించితిని. ఈ పెట్టుమందునలనఁ గలిగిన నన్ని పాతమునకు
 గాటమైనచికిత్స చేయకుండినచో రోగి యేగతిఁ బట్టునో నేను
 జెప్పనలయునా? ఈ రోగులకుఁ గన్నులకుఁ గల్కము వేయ
 వలయును. లోపలిక మందీయవలయును. ఈ యంటువ్యాధి
 యితరులఁ బీడింపకుండునట్లు కాపాడుకొనవలయును. ఇట్టి ఘన
 వైద్యులెందఱుగలరో. ఈరోగమునకుఁ దగినమందు జాతీయ
 విద్యయే. అది చక్కఁగఁ దెలిసి ప్రయోగించిననే మంచి
 ఫలము నొసఁగునుగాని మరలఁ బాశ్చాత్యవిద్యాబోధనప్రకా
 రమే దీనిని స్థాపించినయెడలఁ గీడు మూఁడునుగాని మేలు
 కలుగదు. నాకుఁ దోచిన విధము నేను విన్నవించుకొనెదను.

శ్రీ రామాయణము ౨.

ఆర్యవిద్యోపన్యాసము.

—o—o—o—

మూడవ భాగము.

ఆర్యలారా!

మొదటి భాగములో, దంత్రి మనకు యోగ్యమైన
యాహారము పెట్టక పస్తుపెట్టి, యపభ్యాహార మేయుద్దేశము
తో, బెట్టినదియు, సవతితల్లి దొంగప్రీతితో మనల నాదరించు
చుండునదియుఁ దెలుపఁబడెను. ఇట్టి వ్యాధి జనియింపకుండు
టకై మన పెద్ద లెట్టి పథ్యభోజనము నాపదములు సేవించు
చుండిరో యది రెండవభాగమునఁ జెప్పఁబడెను. ఇప్పుడు
వ్యాధి జనియించి ముదిరి సన్నిపాతముగఁ బరిణమించిన కాల
మున వ్యాధియొకటి యున్నదని తెలిసికొని మేలుకొంటిమి.
పూర్వులు సేవించిన యాపదములు పథ్యము లీకాలమున సేవిం
చిన మేలుగలదా? లేదేని మతి యేదైన సేవింపవలయునా?
లేక యనుపాస భేదములతో నా యాపదముల సేవింప
వచ్చునా? వ్యాధి తెచ్చిపెట్టినవారినే కుదుర్పఁ బ్రార్థిం
చుట మేలా? వే యాపదములు సేవింపవలయుననిన పలయు

ధన మెచ్చటనుండి తేవలయును ననునవి విచారింపవలసి యున్నది.

అపథ్యభోజనము పెట్టి వ్యాధి గలిగించినవా రజ్ఞానముచే నట్లు చేసినవారైతేని వారిని బ్రాహ్మించిన మేలుగలదు వా రేయుద్దేశముతో నపథ్యభోజనముడిరో తెలిసికొంటిమి. వా రేఫలముగోరి యేవిత్తనము నాటిరో యా ఫలమే ఫలించెను. అట్టివా రిప్పు డా చెట్టును గొట్టివేయుమనెనఁ గొట్టివేయుదురా? మన కేది యపథ్యమని మన మంగలార్చుచున్నారమో యదియే మీకుఁ బథ్యమని వాగు వాదించుచు బలాత్కారముగఁ దినిపించుచున్నారు. మన యిష్టమునచ్చిన పథ్యభోజనము చేయనీయరు. కావున వారిని వేడికొని ప్రయోజనము లేదు. పాఠశాలలయందు మన యిష్టమునచ్చిన పుస్తకములఁ జదువనీయరు. మన దేశపుసంగతులు చెప్పురు. మన నీతి మతాచారములఁ గఱపరు. వారి యెంగిలి మెతుకు లాశించి తిమా యిన్ని నిర్బంధములకు లోపడవలసినచ్చును. కావున వారి ధనమున కొక సాష్టాంగనమస్కార మాచరించి మనకు దేవుఁడిచ్చిన యంబలి గంజితోనే మనకుఁ బథ్యమైనదాని నాచరించుకొనుట బుద్ధిమంతుల లక్షణము.

మన మిచ్చిన ధనమేకదా మనకు వా రిచ్చుచున్నారు. వారు నీమనుండి తెచ్చియిచ్చుచున్నారా? మన సొత్తు మనము గ్రహించిన దోషమేమి? మన మిచ్చిన బాటపన్నుతో బాటలు

చక్కఁజేయఁగా దానిపై నడచుచున్నారమా లేదా యని
కొందఁ జూచుచున్నారు.* ఇట్టి విపరీత బుద్ధిచుంతులకేమి ప్రత్యు-
త్తరము చెప్పుదును? మన మిచ్చిన ధనముఁట! నహవా దాత్య-
త్వము!! ఇచ్చుటకు నూరికుండుటకు మనకు స్వాతంత్ర్యము
గలదా? ఇచ్చుట లేదనిన నిల్లువాకిలి గొడ్డుగోద తెగనమ్మి
తీసికొనిపోదురని యీ మహాదాత లెఱుంగరు కాఁబోలు.
మనసొత్తు మనకిచ్చు సభిప్రాయమే సత్యమగునేని మన కందు
స్వాతంత్ర్యము గలదేని మన భాషల నేల నణఁగఁగ్రొక్కి
యన్యభాషలఁ బ్రబలఁజేయవలయును? మన భాషలఁ బండితు-
లగువారికి ౧౦ - ౨౦లు జీతములైన నాంగ్లభాషోపాధ్యాయు-
లకు ౪౦౦ - ౫౦౦ ఏల జీతము లియ్యవలయును? ఆర్యజాతి
నీతిమతదేశాభిమానములఁ గలిగించు పుస్తకములనేల నిరాక-
రింపవలయును? మన దేశమహిమ మన పూర్వుల మాహాత్మ్యము
బోధింపక తమ పీఠులనుగుఱించి పండితులగుఱించి కవుల
గుఱించి తమ బలపరాక్రమములగుఱించి విశేషముగ మనకు
బోధింపనేల? వానిఁ బఠింపునని బోధింపనేల?

* కల్లుసారాయమువలన వచ్చు వరుమానమునుండి విద్యాభివృద్ధికై
యిచ్చుచున్నారమను ప్రభుత్వమువారి వాక్యము వీరికిఁ గల్గితాడితము కాలేదు
కాఁబోలు. దీని యర్థమేమి? మనము త్రాగుఁబోతులైన మనబిడ్డలకుఁ జదువు
వచ్చును. క్రితశేషులైన బాలగంగాధర తిలక్కుగారు చెప్పినట్లు మన బాలురకు
సెక్కుపవిద్య రావలయుననిన మన మెక్కువగఁ గల్లుసారాయము త్రాగ
వలయు ననియేకదా యేర్పడుచున్నది. మనము త్రాగుఁబోతులైనఁ గావల-
యును విద్యాహీనులైనఁ గావలయుననికదా వాస్తవ్యాము.

ఆర్యులారా! వీరివాదము నాతో వింపఁగా మన పశువుల
చరములతోఁ జేసిన మేజ్జోళ్లనే వారు తోడుగుచున్నారు
గావున వానితో వారు కొట్టినప్పుడు మహాప్రసాదముగా
గ్రహించి యీ బుద్ధిమంతు లూరికుందురని తోఁచెడి. వీరి
యింటి గుండ్రాత్తో వీరి దంతములను దొంగలు రాఁ
గొట్టిరేని మన గుండ్రాయి చేసినపనియే యని యీ ప్రాజ్ఞులు
సంతసించుకొంటారు. ఈ విషయమున నా యభిప్రాయ
మేమనః—విద్యావిషయమున సర్వస్వాతఃశ్రయము ప్రజలదై
యుండవలయును. ప్రజలయందనురాగము గలవారైరేని యీ
నెరమునఁ బ్రభుత్వమువారు రాబట్టుకొను పైక మంతయు
ధర్మముగాఁ బ్రజల కిచ్చివేయవలయును. ప్రథమ గౌరవము
దేశదేశభాషలకును రెండవ గౌరవ మన్యభాషల కీయవల
యును. ఇంతేగాని విద్యావిషయమునఁ బ్రభుత్వమువారి కెట్టి
సంబంధముండరాదు. భాషాగౌరవమునఁ దారితమ్య ముండ
రాదు. రాజకీయ వ్యవహారములన్నియు దేశభాషలలో జరుపవల
యునుగాని తదితరభాషలలో జరుపరాదు. దేశభాష చక్కఁగఁ
దెలిసినవాఁడుగాని యధికారిగా నియమింపఁబడఁ గూడదు.*

శ్లో. స్వస్థానపేషభాషాభిమతాస్సంతోరసప్రబుద్ధిధియా!

లోకేహునిన్యంతే వైకృతకావ్యానిచాన్యవపహాయ॥ సన్నయభిప్రీయము.

నిజదేశంబుల నేపభాషలపయిన్ నిత్యాభిమానస్థులై

ప్రతిమెచ్చిన్ రసలబ్ధబుద్ధులగుచున్ బ్రాజ్ఞుల్ స్వదేశ్యంబులే

నిజమందుం గొని యన్యదేశములవానిన్ మెచ్చ రెప్పట్టునన్

గొని గావని! ప్రస్తుతార్థరసముల్ గావందు నెల్లప్పుడున్॥ అప్పకవి.

ఇంక జాతీయ విద్యాభ్యసన పద్ధతులు ప్రచారములోనికిఁ బెట్టెట్లొ చూతము. ఈ విషయమున మనకుఁ గాఁపులు గొల్లలే గురువులు. గృ-గాఢము పెరిగిన మడిలోఁ బైరు పెట్ట వలయుననినఁ గాఁపు - మిచేయుదురో, కొండలయందు విపరీ తముగా నెండిన కనవు కట్టె కంప పెరిగి పాములు లోనగు దుప్ప్రజాతులకు నివాసమై పశువులు పేయుటకు నల్ల లేనప్పుడు కొండల గొల్లవాం ద్రేమిసేయుదురో యదియే యిప్పుడు జాతీయవిద్యాస్థాపకులు చేయవలయును.

జాతీయవిద్య స్థాపింపవలయుననిన (౧) జాతీయవిద్య యందు స్వప్రభుత్వము సంపాదింపవలయును. (౨) జాతీయ విద్యావంతులై దానియం దభిమానముగలవారై దేశక్షేమము గోరి విద్యాదానముచేయ శక్తిసామర్థ్యములు ప్రీతి గల యువా ధ్భాగ్యయుల సంపాదింపవలయును. ఇప్పుడు బి.ఏ.డిగ్రీ, ఎం.ఏ. డిగ్రీలు సంపాదించిన వారు స్వవిద్యా సీతిమతాచార శాస్త్ర పురాణ జ్ఞాన సూక్ష్మలయిరేని వారిని గురువులుగ నేర్పాటు చేయరాదు. వారి బి.ఏ.డి. లతో ఎం.ఏ.డి. లతో మనకుఁ బనిలేదు. రెండును గలసినవారు లభించెదరేని యవశ్యము గ్రహింపవలయును. బోధన పాఠశాలయం దుత్తీర్ణులమైతి మను వారును సంతమాత్రమున గ్రాహ్యులు కారు.

జాతీయవిద్య యని పేరుమాత్రము పెట్టి మరల విజాతీ యుల పద్ధతులనే యనుసరించి విద్యనేర్పఁబడునేని యది నేతి లీతికాయనంటిదగును. బోధింపఁబడు పద్ధతులు, పఠించుగ్రంథ

ములు, సర్వము జాతీయములై యుండువలయును. బోధించు వారును స్వదేశ-వేష-భాషాభిమానులై యుండువలయును. అప్పుడే యది జాతీయమనిపించుకొని జాతి ఫలంబుల నొసంగును. భాషా-నీతి-మతాచారములందే జాతీయ విజాతీయ భేదముగాని శాస్త్రవిషయములందుఁ గానరాదు. శాస్త్రవిషయము లొకరి సొత్తుగాదు. అన్యభాషలలో వ్రాయఁబడినంత మాత్రమున శాస్త్రవిషయములు విజాతీయములుగావు సత్యముఁ జెప్పుము. దైనమును బూజింపుము దేహమును మనస్సును బరిశుద్ధముగ నుంచుకొనుము, నాలుగు రెండు కలసిన నాతి గును. ఇట్టి విషయము లెందున్నను సత్యములే కావున గ్రహింపవచ్చునుగాని నేర్పునపుడు స్వభాషలోనే స్వభాషా గ్రంథమూలముననే నేర్పవలయును. భూమికి నాకర్షణశక్తి గలదని చెప్పవచ్చునుగాని న్యూటన్ కనిపెట్టినాఁడని చెప్పరాదు. భాస్కరాచార్యులు కనిపెట్టెనని చెప్పవలయును. భూమి వక్రమనగా నున్నదని సూర్యుని జుట్టి భూమి తిరుగుచున్నదని తొలుతఁ గనిపెట్టినవారు మనవారే. కవులలో పేక్స్పియర్ యుత్తముఁ డనరాదు. ఆంగ్లకవులలో నుత్తముఁ డనవలయును. పేక్స్పియర్ రాంగ్లకాళిదాసుఁ డనవలయునుగాని కాళిదాసుఁడు హైందవ పేక్స్పియర్ డనరాదు. ఇట్లే తక్కినవి. బడులయందు బాలురు నేరువవలసినదేమో మనము నిశ్చయించుకొంటిమేని యెట్టి గురువును సంసాదింపవలయునో స్పష్టమగును.

ఈ పల్లెకూటమునందుఁ జదువు బాలురు ౫ సంవత్సరము లకుఁ బైపడిన వయస్సుగలవారై యుండవలయును. అంత వఱకు వీరిని సన్తార్థమున శిక్షింపవలసిన భారము తల్లిదండ్రులది. గృహమే పాఠశాలయని మున్నే వచించితిని.

ఈ బాలు రధనుపక్షము ౧౦ సంవత్సరములు వెళ్లువఱ కైనను నీ పాఠశాలయందు విద్యాభ్యాసము చేయవలయును. ఈనాలుగైదు సంవత్సరములలో వీరికి సర్వము దేశభాషయందే నేర్పవలయును. ఈ కాలములో వీరు దేశభాషయందుఁ జక్కఁగా వ్రాయుటకు, భాషాగ్రంథములు చక్కఁగఁ జదువుటకు, సామాన్య కాఠిన్యముగల గ్రంథము లర్థముచేసికొనుటకు తాకికవ్యాపారోపయుక్త మగునంతమాత్రము గణితము, కొంత వఱకు లోకతంత్రము, నేరువనలయును. స్వగ్రామ స్వమండల మునఁగల తీర్థములయు ట్లే త్రములయుఁ బ్రభావంబును సందు నివసించిన పూర్వపు మహనీయుల (కవులు-పండితులు-దాతలు-లోకోపకార పారీణులు-ప్రసిద్ధపురుషులు-పుణ్యస్థ్రీలయుఁ) చరిత్రములు నేరువనలయును. పురాణకథల నేరువనలయును. పాఠశాలయందు గోడలకుఁ బూర్వకాలపువారిలో నిప్పటివారిలో దేశభక్తులు-దేవభక్తులు-వీరులు-పండితులు-లోకోపకార పారీణులు-యోగులు-జ్ఞానులు-పతివ్రతలు-పుణ్యక్షేత్రములు-తీర్థములు లోనగువాని పటములనెల్లఁ దగిలించి తద్విషయమై కొంచెము కొంచెముగనైన బాలురకుఁ దెలియునట్లు చేప్పవల

యును. మన పూర్వుల మహిమయు మన దేశమహిమయుఁ జక్కఁగ బోధించి పూర్వులెంత యున్నతస్థితియందుండినది యిప్పుడు మన మెట్టి దుస్థితియందుండునది యంతఃకలహములవలన నెట్లు చెడినది మరల బాగుపడు మార్గము బోధింపవలయును. ఈ పాఠశాలయందుఁ గావీనీళ్లు, తేయాకునీళ్లు, పొగాకు నుపయోగించువారు చేర్చుకొనఁబడరాదు. ఇట్టి దుర్గుణములుగలవారి బిడ్డలనుగూడ చేర్చుకొనరాదు. బాపన కల్లుగుడిసెలఁ బాడు పెట్టింపవలయును. వీని నుపయోగించుట వలనఁ గలుగు కీడు చక్కఁగ బోధించి బాలురుమాత్రమేగాక పెద్దవారుకూడ దేహనాశము, ధననాశము గావించు నీ దురాచారముల మానునట్లు చేయవలయును. ఈవిషయమై శ్రీకృష్ణ లీలామృత వీరికనుండఁ కొంత యనునదించెదను.

“కావున నార్యవంశ సంభూతులగు మిత్రులారా! మీరు స్వశ్రేయస్కాముల రయితేరేని యాహారనియతీని బాటింపుఁడు. ఆకలి నణఁప నాత్త్వికాహారమును గొందురుగాని భోగార్థము భోజ్యాభోజ్యములు వేళావేళలు పాటింపక యేకశ్శలమైన నోరఁ గొట్టుకొనకుఁడు. ఇది తత్కాలమున భోగముగఁ గానవచ్చినను రోగహేతువు. భోజ్యాభోజ్య, మేధ్యామేధ్య, వేళావేళల విచారములేక గతుకు మనుష్యునకుఁ బందికి నేమిభేదము? అనావశ్యకముగ భుజించుటవలన నెన్నియో కీడులు గలవు. ఆరోగ్యము నష్టము, వృథా ధననష్టము. ఇంద్రియబోలత్వము

లాభము. ఒకప్రక్క నొకపూట సంబలికైన లేక బీదలు కృశించుచుండఁ జూచుచు మనము వ్యర్థభోజనము చేయ వచ్చునా? మనము వ్యర్థభుక్తి మానినయెడల బీదలకుఁ గొంత ప్రత్యక్షముగనో పరోక్షముగనో యాహారమును గల్పించిన వార మగుదుము కదా. లోక సేవ యిదియో “లోక సేవ లోక సేవ” యని “దేశభక్తి దేశభక్తి” యని గంతులు పెట్టుటో యాలోచింపుడు.”

“వృష్టాంతము నిమిత్తమై మహామారివలె మనవారియందు వ్యాపించియుండు నొండు తెగులు గుఱించి చెప్పెదను.

ఇప్పుడు మనవారు విధినిషేధములు పాటింపక మేలుగీ శ్లఱయక లాభనష్టము లాలోచింపక పిన్నలు పెద్దలు మగవా రాఁడువారు ముత్తైదువలు ముండమోపులు ధనులు నిర్ధనులు వేలాము వెట్టిగఁ ద్రాగు టీకా వీనీళ్ల గుఱించి యాలోచింతము.”

“టీ కా వీనీళ్లనలని లాభము.

విషపదార్థము లెట్లు మందులోఁ జేర్చి గోగుల కీయవ చ్చునో యట్లు వీనిని నౌషధములుగా నీయవచ్చును.

నష్టములు.

ఆహారములా? కావు. అన్నమునదలి పీసినే త్రావి జీవించువాఁడు లేఁడు.

ఆరోగ్యకరములా? కావు. ఇవి తొలుత జీర్ణకోశమును దుర్బలముఁ జేయును. జీర్ణకోశము చెడినప్పు డేయేరోగములు

పుట్టవలయునో యాయా దేహతత్త్వము కొలఁది మలలు మధు మేహము శూలలు నేత్రవ్యాధులు లోనైనవి కలుగును.

బలకరములా? కావు. సారాయమువలెఁ దత్కాలము నకు నరముల కుద్రేకము కలిగించినను బిమ్ముట నరముల నంత కంత దుర్బలములఁ జేయును.

రుచ్యములా? చల్లారినతరువాతఁ ద్రావినయెడల వాని రుచి తెలియును. ప్రత్యక్షముగఁ బేడనీళ్లే.

ఆవశ్యకములా? కావు. సాధారణముగాఁ దొమ్మిది పది గంటలలోపల భోజనములగును గనుక నీలోపల నాహారము గొనుట యావశ్యకము గాదు.

ధనలాభముకలదా? లేదు. వీనికిఁ బెట్టుద్రవ్యము పాశ్చాత్యులు తినిపోవుచున్నారు. దీని కుపయోగించు చక్కెరకై యిచ్చుద్రవ్యము లక్షలకొలఁది పరదేశములకుఁ బోవుచున్నది. దేశములో నుత్పత్తియగు పాలువీనికై యుపయోగించుటచేతఁ బాలు పెరుఁగు నెయ్యి వెలలు మిక్కుటమై సహింపరాకున్నవి. ఆహారపదార్థము లయిన పాలు పెరుఁగు నెయ్యి దుర్లభ మగుట వలనఁ గలుగు కీడు బుద్ధిమంతు లాలోచింపవచ్చును. అంతియ గాక యీపాలమ్మువా రెన్ని దొంగతనములకు నసత్యములకు ద్రోహములకైన జంకకున్నారు. దూడలకుఁ బాలులేకుండఁ జేయుటచే హాని నోటిపాలు తీసిన పాపమునఁ డీ కాపీనీళ్లు త్రాగువారు పోవుచున్నారు. మంచి దూడలు కఱపగుచున్నవి.

ఇంతేకాదు. వీనిని ద్రాగుటవలన సంభవించిన రోగములకై వైద్యులకు దండుగులును జెల్లింపవలసి యున్నది. కాపీహోటల్స్ నందు బాషన కల్లుగుడిసెలలో నొకడు ద్రాగిన యెం గిలి బోకితోనే యందఱు త్రావుటవలన నాచారము మాలల పాలై పోవుట యటుండ నొకరిరోగము లొకరికి సంక్రమించు చున్నవి. ఈగుడిసెలలోని బాషన యీడిగవాండ్రు కాపీ బదులు సీకాయ విత్తనములను జక్కెరబదులు బెల్లపు గోతముల నానఁబెట్టిన నీళ్లను నుపయోగించుచున్నారు. దేనికిని బనికిరాని వా రీ గుడిసెలవలనఁ ద్రాగుబోతుల మూలమున ధనికులగు చున్నారు.

సారాయమునకు వీనికి నించుకైన భేదము లేదు *బాలెం తలు త్రాగిరా బిడ్డలకుఁ జేటు. ఇట్టి విషపదార్థములను గొందఱు తమ చేతులార శిశువులకుఁ బోయుచున్నారు. వీరు పూతనలో రెండు కాళ్ల పశువులో.”

*“There was a time when tea and coffee were considered harmless beverages but Mr. Bernar Macfadden, Dr. Kellogg and others have shewn that they are as harmful as alcohol in the long run. Dr. Kellogg thinks that “more harm is done at the present time by tobacco, tea and coffee, then all forms of alcoholic drinks combined” and he deems it of the greatest importance that the efforts of temperance workers should be turned in that direction.”

THE INDIAN HUMANITARIAN.

Jan. & Feb. 1921.

దేశసేనకులమని వేషములు వేసికొని తిరుగు పుణ్యాత్మ
లారా! మీరు తొలుత నీయమేధ్యరసమును బాసముచేయు
దురిభ్యాసమును జాలించిన దేశమున కెంత మేలుగలదో
యాచోచింపుడు. అట్లులే యనారోగ్యకరములు ననావశ్య
కములు ధననష్టికరములు విజాతీయములగు నుడుపుల మా
నుడు. ఈమాత్రము చేయువారు దేశప్రజల కెంతో మేలు
చేసినవా రగుదురు. కొంతవఱ కావశ్యకము వంశపరంపరా
గతము ననిష్ఠిత్వమునగు కల్లును హీనజాతులవారు తటాలున
మానుకొనఁగా బ్రాహ్మణు లీ టికాపీనీళ్లను మానరేని నింత
కంటె నీచులెవరు? హీనజాతులవారు చీ కొట్టువఱ కీ దుర్గుణ
మును బ్రాహ్మణులు మానరు. పొగచుట్ట కాల్పఁగా దానినుండి
వెడలు పొగ వీల్చువారి యారోగ్యముకూడఁ జెడిపోవును.

అన్ని దుర్గుణములు మానుటకు నన్ని కార్యములు చక్కఁగ
నెఱవేఱుటకు దేశసేన ఫలవంతమగుటకు దేవసేన తొలుతఁ
గావింప వలయును. దేవసేన చేయువారికి సకలకార్యములు
సఫలములగుటయే కాక యైహికాముష్మికసుఖంబులును గలుగు.
దైవసాహాయ్యము లేక యేకార్యము నెఱవేఱదు. కావున దైవ
బలము మొదట సంపాదించుకొనవలయును. దేవసేనచేసి దేశ
సేన చేసిన సకలము వశపడునని యాశబ్దముల విశేషాక్షరముల
వరుసయే తెలుపుచున్నది. అటుగాక దేవసేన ముందుంచి దేవ
సేన వెనుకకు నెట్టిన నది శవసేనయని యాపదముల విశేషాక్షర

ముల వరుసయే తెలుపుచున్నది. కావున దేవసేన చేయుచు
దేశసేవ చేసినయెడల దానికిఁ గావలసిన బలధైర్యస్థైర్య
సహాయసాధన సంపత్తులన్నియు దైవమే సమకూర్చును. న మే
భక్తః ప్రణశ్యతి యని భగవంతుఁడు చెప్పెనుగదా.”

ప్రతిబాలుఁడైదుగంటలకు నిద్ర లేవవలయును. దైవ ప్రా
ర్థనతోడ నిద్రపోవవలయును. దైవప్రార్థనతో నిద్రలేవవల
యును. నిద్రలేచిన వెంటనే మలమూత్రవిసర్జనము గావించి
పండ్లుదోముకొని స్నానముచేసి శుచియై దైవప్రార్థనము
గావింపవలయును. పాఠములు చదువుకొనవలసి యుండిన
నావల బడికిఁ బోవునటకుఁ జదువుకొనవలయును. ప్రాతః
కాలమందే నిద్ర లేచుట స్నానము చేయుట చదువుట
లోనగువానివలనఁ గలుగుమే లుపాధ్యాయుఁడు బాలురకు
బోధింపవలయును. నాలుగు గంటలకే నిద్రలేచి యుపా
ధ్యాయుఁడు కల్యాకృత్యముల దీర్చి గ్రామమంతయుఁ దిరిగి
బాలుర నెల్ల నిద్దుర లేపవలయును. పోయినప్పుడు బాలుఁడు
చక్కఁగఁ జదువుకొనుచున్నాఁడా? గుణము కలిగి పెద్దలు
చెప్పినట్టు వినుచున్నాఁడా నిద్దురలేవఁగానే తల్లిదండ్రులకు
దైవమునకు నమస్కరించుచు దైవప్రార్థనము చేయుచున్నాఁడా
శరీరారోగ్యము చక్కఁగా నున్నదా లోనగు విషయములు
విచారింపవలయును. పిల్లవాండ్ర దోషములేవైనఁ గానవచ్చిన
నెంటవెంటనే సవరింపవలయును. విద్యాబోధనకాల ముగ

యమున 2 మొదలు ౯ వఱకు సాయంకాలము 3 మొదలు ౫ వఱకునై యుండుటమేలు. సాధ్యమైనవఱకు నిది పల్లెటూళ్ల బాలుర యితరవ్యాపారములకనఁగాఁ జేనికిఁ జెట్లకు దల్లిదండ్రుల కన్నము తీసికొనిపోవుట లోనగు కార్యములకు పిఘ్నుము కలిగింపని కాలముగా నుండినమేలు. ఐదుగంటలమీఁద బాలుర నాడుకొన పడునవలయును. ఉదయమున సాయంకాలమున దేహపరిశ్రమముగావింపఁ జేయవలయును. దానివలనఁ గలుగు మేలు డెలుపవలయును.* ఆటలు బుద్ధికి-దృష్టికి-దేహమునకు బలము లాఘనము గలిగించునవియై జాతీయములై ధనవ్యయముగలిగింపనివై యుండవలయును.† మధ్యాహ్నకాలమునఁ దీరికయున్నప్పుడు నీతిమతాచారబోధకములైన కథలు బాలురకుఁ జెప్పవలయును. నవ్వును గలిగించు వినోదకథలు చెప్పవచ్చునుగాని బండుబూతులు పోకిరి కథలు చెప్పరాదు. దేశమతాచారములకుఁ గారణములను జెప్పవలయును. ఈపని యుపాధ్యాయుఁడైనను జేయవలయు. లేక ప్రత్యేక పండితునిచే గ్రామజనులు చేయింపవలయును.

రాత్రులందు ౮ గంటలమీఁద రామాయణ భారత భాగవతాది గ్రంథములను బురాణముగఁ పెద్దవారికిఁ చెప్పవలయును. ఇది పెద్దవారికి బోధనశాల. ౧౦ గంటలమీఁద మేలు

* పగలు చదువుకొనఁ దీరికలేని బాలురకు బాలికలకు రాత్రి ౭-౩౦ మొదలు ౮-౯ గంటల వఱకు విద్య నేర్పవలయును. † ఇప్పటి తెన్నిసు, బాడుమిఁకొటకొ లోనగు విహితీయములు ధనైకసాధ్యములు వ్యర్థములు నగు నాటలాదరాదు. చిడిగుడు లోనగు నాటలు శ్రేష్ఠములు.

కొనరాదు. లేతవయస్సు బాలురు ౮ గంటలకును గొంచెము పెద్దవారు ౯ గంటలకుఁ బండుకొనవలయును. పగటినిద్ర మానవలయును. ఏకాదశి శినరాత్రులందుఁ దప్ప విశేషజాగరణము మేలుకాదు. పిల్లవాండ్రు పలుమోటుతీను దుద్గుణములు మాన్పవలయును. పిల్లవాండ్ర నేమైనఁ బ్రశ్నలు వేయుఁడని వానికిఁ బ్రత్యుత్తరములు చెప్పుచుండవలయును. దురాచారములను గురువు తొలుత మానవలయును. సదాచారమునకు సద్గుణములకుఁ దాను మార్గదర్శియై తన్నుఁజూచి బాలురు గ్రామజనులు నేర్చుకొనునట్లు వర్తింపవలయును. తా నసత్యమాడక యాడు నట్టివారికి బుద్ధి చెప్పవలయును. కాపీ, తేయాకు, పొగాకు తాను మానవలయును. బాలురు పాఠశాలఁ బ్రవేశించిన వెంటనే మరల నింటికిఁబోవునపుడును గురువునకు నమస్కరించి యాయనచే దీవన పొంది పోవలయును. వీధులలో నెందైన గురువుగాని పెద్దలుగాని యెదురైన నమస్కరించి వారి కడ్డము పోక వినయముతోఁ దొలఁగిపోవలయునని బాలురకు నేర్పవలయును. ౮-వ యేఁడుమొదలు బాలురకుఁ బ్రాణాయామము నేర్పవలయును. దానివలనఁ గలుగుమేలు బోధింపవలయును. యమనియమము లాదినుండి యభ్యసింపఁ జేయవలయును. ౮ సంవత్సరములుమొదలు ౮౦ సంవత్సరములవఱ కెట్టివారైనను నేజాతివారైనను స్త్రీలైనను బురుషులైనను బాలురైనను నభ్యసింపనచ్చును. బాలురకుఁ గన్నులు, కాళ్లు లోనగు నంగముల నారోగ్యస్థితియందుంచుకొను విధము న్నానభోజనవిధానము నేర్పవలయును. ఈవిషయములు బాలకహితచర్య కుమారహితచర్య కుమారీహితచర్యలయందును, ఆర్యకథారత్నానకులం

దురు వివరింపఁబడెను. ప్రతిబాఁలుని దేహ మనస్థితిగతులఁ గని పెట్టి దానికిపాఁసకిఁ దగినట్లు బోధింపవలయునుగాని యుంగ్లిషు పాఠశాలలయందువలెఁ గలిపికొట్టరా కస్తురిరంగా యనరాదు. ఉత్తరకాలమున నెవ్వఁ జేయేవృత్తి నవలంబించునో దానికి దానికిఁ దగిన విషయముల నాఁతఁ బాఁలురకు విశేషముగ బోధింపవలయును. ఆయావృత్తులందు ధర్మమార్గమునఁ జరించు టెట్లొ, యెట్లావృత్తియందుఁ బ్రావీణ్యము గలిగించుకొన వచ్చునో యావిషయ మాయాబాఁలునకుఁ దగినట్లు బోధింప వలయును. ఇనన్నియుఁ గాలక్రమముగ వయస్సు వచ్చుకొలఁది నేర్పవలయునుగాని ప్రారంభదినమందే యన్నియుఁ బ్రారంభింపఁజేయరాదు. చదువుట వ్రాయుట లెక్కలు వీనికిఁదోడు వ్యాకరణము అమరము నేర్పవలయును. ఇవి యుత్తరకాల మునఁ దోడుపడును.

అమావాస్యలు, షాడ్యములు, పున్నమలు, గ్రహాణదినము లు ముఖ్యములైన పండుగుదినములు వ్రతదినములు విశ్రాంతి దినములుగ విడువవలయును. ఇప్పటి పరీక్షానిర్బంధములు నిర్మూలింపవలయును.* విద్యవలన జ్ఞానమువచ్చుట ప్రధానము

* ఇప్పటి పరీక్షాపద్ధతులు హానికరములు. తరగతులు బాఁలుర యోగ్యత ననుసరించి యుండవలయునుగాని సంవత్సర కాలనిర్బంధముననుసరించి యుండ రాదు. విద్యవచ్చుట ప్రధానముగాని కాలక్లృప్తి ప్రధానముగాదు. ఆయాతర గణియందు నేర్చుకొనవలసిన విద్య వచ్చినవెనుక 3-4 మాసములకుమించి యాతరగతులలో నాబాఁలు నుంచరాదు. వెంటనే పైతరగతికిఁ బంపుచుండ వలయును. 1-వ సంవత్సరమున విద్యనారంభించినయెడల—

1-వ తరగతి—వర్ణక్రమము, గుణితము, రెండుమూడక్షరముల పద ములు కలిపిచదువుట వ్రాయుట!

గాని నూటికి 30 వంతున గుణకములు వచ్చుట ప్రధానము గాదు. ఈ పరీక్షలు గుణకములు వీని కర్థమేమనఁగాఁ జదివిన దానిలో రెండువంతులు వ్యర్థముని యేర్పడుచున్నది. కావున నింగ్లీషుపాఠశాలయందుఁ జదువువాఁడు రెండుపాళ్లు మూఁడుఁ డని యేర్పడును. ఆ యొకవంతు విద్యను బరీక్షకాఁగానే యిప్పటి విద్యార్థి దుమ్ములోఁ బొరలాడిన కుక్క దేహముజాడించి దుమ్ముదులుపుకొని లేచినట్టులాకొంచె మా పరీక్షమంగిరమందే వదలి వచ్చుచుండును. వ్యర్థపాఠములు చదువనేల? మఱవనేల? ౧౧ సంవత్సరముల ప్రాయములోపల నీవిధముగఁ బునాది స్థిర పడియుండుచు గనుక నావల వ్యావహారికభాషను జీవనోపాయ మునకుఁ గావలసిన వృత్తివిద్యను నభ్యసించవచ్చును.* ప్రకృతి

2-వ తరగతి—సులభ వచనగ్రంథపఠనము, ఎక్కములు, సంకలనము, అమరము, చిన్న నీతిపద్యములు, విభక్తిబోధిని.

3-వ తరగతి—లెక్కలు, పద్యములు (అర్థసహితము), అమరము, వ్యాకరణము, భూగోళము (స్వదేశవిషయము), అన్యభాష.

4-వ తరగతి—ఉద్గ్రంథపఠనము, అమరము (అర్థగ్రహణము), లెక్కలు, వ్యాకరణము, భూగోళము, అన్యభాష.

తక్కినవిషయములు పాఠ్యాదు వాగ్రూపముగఁ దెలుపవలయును! పఠించునట్టి భాషాగ్రంథములు నీతి మతాచార దేశాభిమానబోధకములై యుండవలయును. భాషాప్రావీణ్యము గలిగింపఁగోరినచోట నమరము నేర్పవలయును!

* మీఁదిపద్ధతులప్రకారము ౧౨-వ సంవత్సరము దాటువఱకు విద్య నేర్చుకొనువారికి నిష్పాదు బి. ఏ. పరీక్షయం దుత్తీర్ణుఁ డయినవానికంటె నెక్కువ స్వభాషాజ్ఞానము, లోకజ్ఞానము, స్వజన దేశ మతాభిమానము, లెక్కువగ గలవాఁడై యుండుట నిస్సందేహము. ఇది యుపాధ్యాయుని శక్త్యా సక్తులకొలఁది దారతమ్యము వహించియుండును.

శాస్త్రములు పఠనీయములు. శిల్పకళలు, వాఙ్మయము, అధ్యాత్మవిద్య మతవిషయములు పఠనీయములు. బాలురకుఁగాని యుపాధ్యాయునకుఁగాని కుర్చీలులోనగు నున్న తాసనములు కూడవు. చాఁపయో చిత్రాసనమో కృష్ణాజినమో వేసికొని యుపాధ్యాయుఁడు కూర్చుండవలయును. బాలురు నేలఁగాని తాటాకు చిఱు చాఁపలమీఁదఁగాని కూర్చుండవలయును. బట్టలు కుర్చీలు వీనినిమిత్తమై ధనవ్యయము చేయరాదు. బాలురు నంగి కూర్చుండరాదు. వ్రాయరాదు. గాలికిఁ బ్రవేశము గలట్టి విశాలమైన కొటము పాఠశాలగా నుండఁదగును. పాఠశాల యూరినడుగు నుండరాదు. గ్రామమునకుఁ గొంచెము దూరమున నుండవలయును. పెంకులు కప్పినవిగాని సత్తురేకులు గప్పినవికాని కూడవు పూరికప్పినవి చాలును. ఇది యుపాధ్యాయు నింటియందుఁగాని చేరికగఁగాని యుండుట మేలు.* డేపాధ్యాయు లప్పుడప్పుడు పండితులను బెద్దమనుష్యులను బిలిపించి వారిచే నుపన్యాసము లిప్పించి యెఱుఁగవలసిన విషయము లెఱిగి జరిగెనువానిపై వారి యభిప్రాయము తీసికొనుచుండవలయును. పాఠశాలకు సంబంధించిన యొక పుస్తక భాండాగార ముండవలయును.

మీఁద నూత్రప్రాయముగఁ జెప్పిన యిన్నిటికిని సరియైన కారణములు గలవు. గ్రంథ విస్తరభీతి వినరింపలేదు.

ఇంకొక విషయము చెప్పి ముగించెదను. మీఁదఁ జెప్పిన ప్రకార మంతఃకరణశుద్ధిగాఁ బ్రసర్తించు నుపాధ్యాయునకు

* నిష్పభయము గల గ్రామములందు వెదుళ్లపై వెదురుచాఁపలు పఱచి వానిపైఁ బెంకు కప్పవలయును.

సర్వకాల సర్వావస్థలు బాలురతోనే సరిపోవుచుండును. ఆ కారణముచే నాయనకు నితర జీవనోపాయము లేదు గావున నాయనను భరించు భారము గ్రామజనులయం దున్నది. పూర్వము వీరిని రాజులును లోకులును భరించుచుండిరి. ఇప్పుడు రాజు పరుడౌట నతఁడేమియు సాహాయ్యము చేయఁడు కావున గురువుల రక్షించు భారము లోకులయందే యున్నది. ఈకాలములో మనుగడకు నికృష్టపక్షమునఁ జూచిన నెలకు కిం రూపాయలకుఁ దక్కునపట్టదు. ఇదిగాక వార్ధకమందును గష్టసుఖములందును వినియోగించుకొనఁ గొంత ధనము కావలసియుండును. దీనివిషయమున నాకుఁ దోచున దేమనఁగా:-

ఒక పాతశాలయందు నధమపక్షము ముప్పదిమంది విద్యార్థులయిన నుండవలయును. వీరు ౦-౪-౦ లు మొదలు ౧-౦-౦ వఱకు వారివారి విద్య స్థితిగతుల ననుసరించి యిచ్చుచుండవలయును ఈవిధముగ నెలకు ౧౫ - ౧౬ రూపాయలైన వరుంబడి ఁండవలయును. తక్కినదానికి గ్రామజనులు తమ కేవేవిపండనో యాయా ధాన్యములరూపముగను శాకాదులరూపమునను హామము చేయుచుండవలయును. దీనివలన నిచ్చువారికిఁ గష్టము నష్టము లేదు. చదువు చాలించుకొని పోవునపుడు వారివారి శక్తి పంచనము లేక గురువక్షీణ లర్పింపవలయును. తమ యిండ్లలో శుభప్రస్తుతములు జరగినపుడు వస్త్రాది దానములచే గురువు సమ్మానింపఁబడవలయును. ఇవన్నియు నిప్పుడు గ్రామములందుండు నాచారము లేకాని క్రొత్తవిగావు. ఉపాధ్యాయులు బాలురయందుఁ గనికరముగలిగి చక్కఁగఁ బాలించి బోధించుచుందురేని పిల్లవాండ్రే తల్లిదండ్రులతోఁ గలహించి

నూ వారికి గాన - యు: ని . 9 వరు
 ఇప్పుడు దిప్పిన పద్ధతి ప - లయంపై కా , పట్ట
 దు అచ్చ వా గయ సాగులకు నేలమట్టినుండ
 పట్ట కావు . సహా గ రాబట్టు గా వా .

వీలారా పుడ కే వ్యస - వ్దనది కొ
 న్నో యము ను చా సంగ్రహించి కేవల జా
 వి - మె కొందై జె నిగాని సంకుమిం న ను
 రి విషయమై కాని విద్య గుఱించిగాని
 ఎనైనా మ న స్వవిద్యాభిమానము లే
 తామానము గల ఎ డు కానేర డు. స్వమ
 దశాభిమాని కా జాగ్రత్త. అభి
 మండవ యును. — ధాని నానము
 నిమైన స్వ ప్రశాభిమాన గాన
 కాజాల . దెనసా య్యము క
 కానున విద్య య దే భిమ
 క

సంస్త్రంగశాసనం

పు ము .

—

బమ్మెర పోతన రత్నాలు, (కాలికో యిండు) . 0 14 0
(రం కాగితము) . 0

(భాగవతములోని మంచి పద్యముల మయు నేటి భక్తి నీతి స్తుతి వైరాగా
తరగతులుగా విభజించి కూర్చబడినవి. 500 కె పై వ

గలవు. ప్రత్యాంధ డును నుదగమున (సెడి.)
శ్రీ కా హస్తీసూహత్యము, (ధూర్జటిక ప్రణీ ము)
రెండవకూర్పు (సిండుకాలికో) . 0
(సగముకాలికో) . 1 0 0

శ్రీ నాథ ప్రణీతము (సిండుకాలికో) . 4 0
(సముకాలికో) . 1 0 0

ము 4-వ కూర్పు వ . 0 1 0
ము 5-వ కూర్పు వ . 0 12 0
ము 6-వ కూర్పు వ . 0 0 0

ము 1-వ భాగము . 4 0
ము 2-వ భాగము . 0 4 0
ము 3-వ భాగము . 4
ము 4-వ భాగము . 5
ము 5-వ భాగము . 5

ము 6-వ భాగము . 5
ము 7-వ భాగము . 0 5

ము 8-వ భాగము .
ము 9-వ భాగము .

1. నునుంతుని రత్తము, - - - - - (నిండుక లి

2 ,

2 వ *

3 వ *

అంగద రి, ఆ, మ

హిశచం కా

క అచ్చ (14 - - - - -) 0

హితచ

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

16,

1

1

1

1

1

1

1

2

4

10

11

12

13

14

15

16

17

18